

Löneläget

Oktober 2026

MEDLINGS-
INSTITUTET

Medlingsinstitutet

Medlingsinstitutet är en myndighet under Arbetsmarknadsdepartementet och har tre huvuduppgifter:

- att verka för en väl fungerande lönebildning
- att ansvara för medling i arbetskonflikter
- att vara statistikansvarig myndighet för den officiella lönestatistiken.

I Medlingsinstitutets uppdrag ingår bland annat att sammanställa och tolka statistik som är av betydelse för lönebildningen samt att följa utvecklingen av löner i Sverige och i omvärlden.

Löneläget beskriver översiktligt löneutvecklingen i Sverige och omvärlden, konkurrenskraften samt konjunktur-, inflations- och valutautvecklingen.

Analyserna i Löneläget oktober 2026 bygger på den statistik som fanns tillgänglig till och med den 19 oktober 2026.

Publiceringsdatum: 21 oktober 2026

Rapportförfattare: Julia Fennö och Simon Torstensson

Medlingsinstitutet

Box 1236

111 82 Stockholm

Telefon: 08-545 292 40

info@mi.se www.mi.se

Innehåll

Innehåll	2
Sammanfattning.....	3
1 Löner	4
1.1 Lönerna fortsätter öka i linje med euroområdet och USA	6
1.2 Tydliga reallöneökningar i Sverige.....	8
1.3 Industrilöner i Sverige och Tyskland ökar i liknande takt	9
1.4 Den tyska avtalsrörelsen 2026	11
2 Konkurrenskraft	15
3 Konjunktur.....	20
4 Priser och valuta	23
Bilaga 1 Modelljustering av löneökningstakten	27
Bilaga 2 Diagram och tabeller.....	28

Sammanfattning

Löneökningstakten växlar ner

I april i år inleddes det andra avtalsåret för avtal 2025. I detta anges en ram på 3,0 procent för den årliga totala arbetskraftskostnadsutvecklingen inom industrin. Nivån är normerande för övriga avtal på svensk arbetsmarknad. Medlingsinstitutet uppskattar att den totalt avtalade löneökningstakten uppgick till 2,9 i årstakt procent i juli. Det är lika mycket som de utgående lönerna ökade med och innebär att restposten, det vill säga skillnaden mellan utgående och avtalade löner, just nu är låg. Under hösten 2026 pågår förberedelser inför avtalsrörelsen 2027, då företrädare för arbetsmarknadens parter inom industrin ska förhandla fram ett nytt industrimärke för kommande avtalsperiod som inleds 1 april 2027.

Men lönerna fortsätter öka i linje med euroområdet och USA

Enligt den internationellt jämförbara statistiken har lönerna i Sverige ökat med 3,1 procent mellan andra kvartalet 2025 och samma kvartal i år. Det är ungefär samma takt som i euroområdet och i USA. De totala löneökningarna i Tyskland uppgick till något lägre 2,8 procent. Även i Tyskland pågår det i höst en avtalsrörelse för anställda inom industrin. Hittills har facket presenterat ett krav på 5 procent över 12 månader. Det kan beskrivas som lågt i ett historiskt perspektiv och speglar den hårda konkurrenssituation som delar av tysk industri möter, inte minst från Kina.

Samtidigt som reallöneutvecklingen är bättre i Sverige

Även om löneökningstakten är likartad i Sverige, euroområdet och USA, så är det just nu stora skillnader i reallöneutveckling enligt den internationellt jämförbara statistiken. Det beror på olika utveckling för konsumentpriserna. I euroområdet har reallönerna endast ökat med 0,2 procent mellan andra kvartalet i fjol och i år och i USA har de i stället minskat med 0,3 procent. Samtidigt har reallönerna i Sverige ökat med 2,1 procent. Endast i Tjeckien och Portugal har reallönerna ökat mer i årstakt. Konjunkturinstitutet bedömer att inflationen i Sverige är tillfälligt låg och att den kommer öka under slutet av 2026 och inledningen av 2027.

Arbetskostnaderna en av flera faktorer som påverkar konkurrenskraften

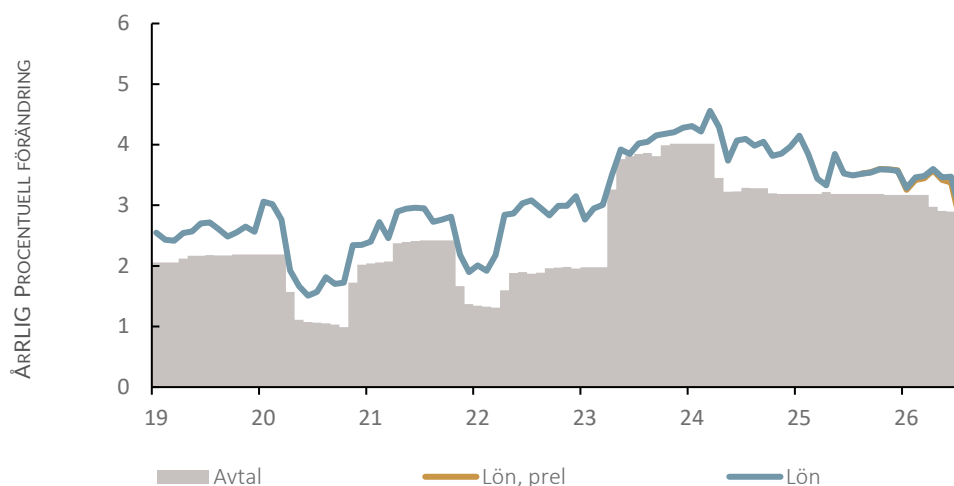
Mellan andra kvartalet i fjol och i år har produktiviteten i svensk tillverkningsindustri ökat mer än arbetskostnaderna för de anställda. Detta har lett till att enhetsarbetskostnaderna har minskat med 4,3 procent. Under samma period har enhetsarbetskostnaderna, omräknat till svenska kronor, i stället ökat med 1,1 procent i euroområdet. Perioden 2023–2026 har kostnadsutvecklingen i genomsnitt dock varit densamma i Sverige som i euroområdet. Konkurrenskraft är ett brett begrepp som innefattar mer än bara relativ enhetsarbetskostnadsutveckling. Under senare år har delar av svensk tillverkningsindustri, precis som den tyska, mött allt hårdare konkurrens från Kina.

1 Löner

I juli dämpades löneutvecklingstakten i Sverige och den har nu kommit ner i nivå med de av Medlingsinstitutet beräknade centralt avtalade löneökningarna på 2,9 procent. Enligt den preliminära internationellt jämförbara lönestatistiken Labor Cost Index (LCI) fortsatte lönerna i Sverige öka i liknande takt som i euroområdet och i USA mellan andra kvartalet 2025 och samma kvartal i år. Reallöneökningarna var dock tydligt högre i Sverige.

Under 2026 har löneökningstakten i Sverige dämpats något, se **diagram 1**. Utvecklingen är förväntad, då nivån för industrimärket är lägre i år än 2025. I april inleddes det andra avtalsåret vilket minskade den angivna totala arbetskostnadsramen från 3,4 till 3,0 procent. Av detta uppskattar Medlingsinstitutet att de centralt avtalade löneökningarna uppgick till 2,9 procent i juli månad.¹ De utgående lönerna har legat relativt nära de avtalade nivåerna, det vill säga restposten har varit låg. Mellan april och juli har den genomsnittliga restposten uppgått till 0,4 procentenheter.

DIAGRAM 1 Löneutveckling och centralt avtalade löneökningar i Sverige

Anm. Löner enligt konjunkturlönestatistiken. Preliminära löneutfall respektive modellskattningar för perioden augusti 2025-juli 2026. Avtalade löneökningar bygger på en sammanvägning som Medlingsinstitutet gör av ca 70 kollektivavtal och avser centralt avtalade ökningar av löner exklusive övriga kostnader/förmåner som kan ingå i avtalsvärdet.

Källa: Medlingsinstitutet

¹ Se [Löneutvecklingen i Sverige t.o.m. juli 2026](#)

Avtalsrörelsen 2027

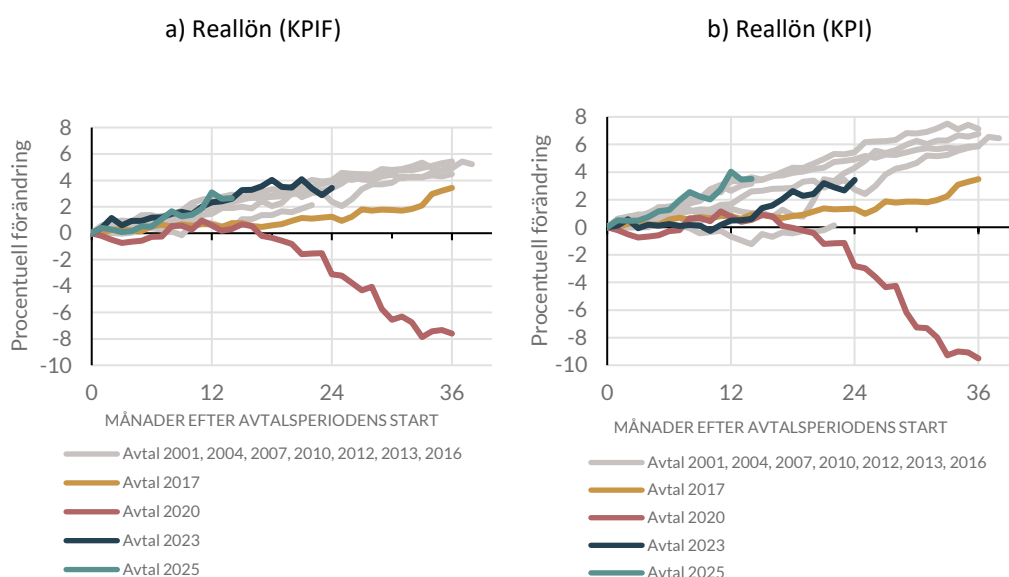
Under hösten och första kvartalet nästa år genomförs nästa stora avtalsrörelse i Sverige. Över 500 löneavtal, eller 81 procent av avtalen på svensk arbetsmarknad, ska omförhandlas. Totalt berörs drygt 3,4 miljoner anställda, varav drygt två tredjedelar arbetar i privat sektor och övriga i offentlig sektor.

Parallellt med avtalsrörelsen 2027 förhandlar parterna också om ett nytt avtal som rör pension och försäkringar. Nuvarande avtal löper ut 30 november 2026. Resultatet av dessa förhandlingar kan komma att få effekter på avtalsrörelsen.

Den nuvarande avtalsperioden för industrin i Sverige är inne på sitt andra år och än så länge har reallönerna enligt KPIF (utan räntekostnader) ökat med 2,7 procent jämfört med månaden innan avtalets början, se **diagram 2a**. Om vi i stället använder KPI – där räntekostnader ingår – så har reallönerna ökat med 3,5 procent jämfört med månaden innan avtalet började gälla, se **diagram 2b**.

Jämfört med föregående avtalsperiod så har reallönerna utvecklats betydligt bättre, mätt enligt KPI, medan utveckling varit liknande mätt enligt KPIF. Den drivande faktorn i reallöneutvecklingen har varit inflationsutvecklingen, då nuvarande avtal har slutits på en lägre nivå än vid avtal 2023.

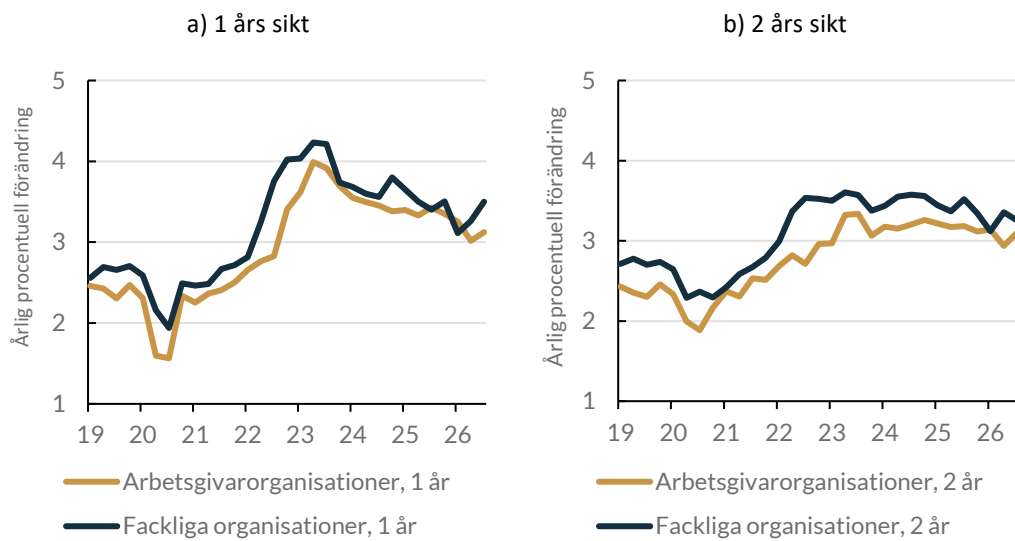
DIAGRAM 2 Reallöneutveckling per avtalsperiod

Källa: Medlingsinstitutet

Under det senaste året har fackens och arbetsgivarorganisationernas förväntningar på löneökningstakten på ett års sikt varierat mellan 3,0 och 3,5 procent. Förväntningarna på ett års sikt är fortsatt tydligt lägre än efter förra inflationstoppen, se **diagram 3a**.

DIAGRAM 3 Löneförväntningar hos arbetsmarknadens parter

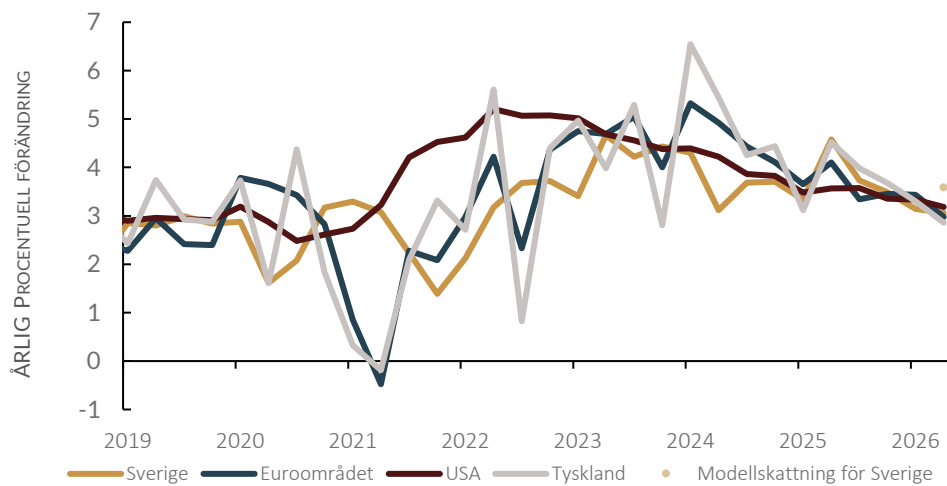
Anm. Kvartalsdata t.o.m. kv3 2026.

Källor: Riksbanken och Origo Group via Macrobond

1.1 Lönerna fortsätter öka i linje med euroområdet och USA

Sett till den internationellt jämförbara lönestatistiken har den svenska lönerna preliminärt² ökat med 3,1 procent mellan andra kvartalet 2025 och samma kvartal i år, se **diagram 4**.

DIAGRAM 4 Löner i Sverige och internationellt

Anm. Löner enligt kalenderkorrigerad LCI (WAG) i Europa och säsongsjusterad ECI i USA. Se bilaga 1 ang. modellskattningen av den svenska ökningstakten andra kvartalet 2026. Källor: Medlingsinstitutet, BLS och Eurostat

² Enligt Medlingsinstitutets modellskattning kommer ökningstakten att skrivas upp till 3,6 procent när retroaktiva löneutbetalningar har gjorts. Vid den internationella jämförelsen används dock de preliminära siffrorna eftersom inga modellskattningar görs för andra länder. För mer information, se bilaga 1.

Den internationellt jämförbara löneökningstakten i euroområdet har samtidigt legat på 3,0 procent, medan lönerna i USA har ökat med 3,2 procent. Länder som Tjeckien (5,6 procent), Portugal (5,4), Polen (4,7) och Norge (4,6) har alla haft löneökningar på över 4 procent, medan ökningstakten i Tyskland har legat på 2,9 procent (se **tabell A1** i bilaga 2).

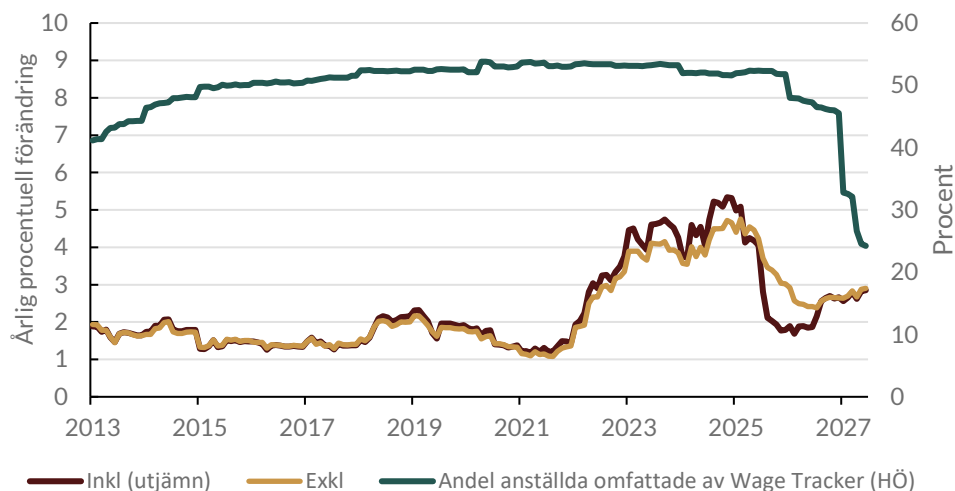
1.1.1 ECB:s Wage tracker

En indikator på den avtalade löneutvecklingen i euroområdet, som i sin tur ger en föraning om vad löneutvecklingen kommer att bli framöver, är den Europeiska Centralbankens Wage tracker. Måttet avser avtalade löneökningar och ska inte ses som en prognos för den totala löneökningstakten. I stället är det en sammanställning av den information som för närvarande finns tillgänglig gällande centralt avtalade löner.³

Indikatorns täckningsgrad varierar och precisionen beror på andelen anställda som omfattas vid varje mätning.⁴ Under 2026 ingår mellan 45–48 procent av de anställda och för det tredje kvartalet 2026 ser ökningstakten ut att bli cirka 2,5 procent, både om man räknar in och utesluter engångsbelopp.⁵

Efter inflationsuppgången 2021–2022 avvek måtten inklusive respektive exklusive utjämning. Det berodde på att engångsbelopp och andra typer av kompensationer förekom i avtalen. Under slutet av 2025 och första halvåret 2026 minskade den här typen av kompensatoriska lösningar, vilket ledde till att löneökningstakten som inkluderar engångsbelopp sjönk, se **diagram 5**. Sedan mitten av 2026 har måtten återigen börjat gå i takt.

DIAGRAM 5 Wage tracker – löneindikator för euroområdet

Anm. Indikatorn innehåller information om centralt avtalade löner för ett urval av länder i euroområdet. Länderna är Belgien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Nederländerna, Österrike och Finland. Källa: ECB

³ Medlingsinstitutet sammanställer en tidsserie över de svenska centralt avtalade löneökningarna utifrån ett urval av representativa kollektivavtal. Denna redovisas månadsvis.

⁴ Se [Löneläget juni 2025](#)

⁵ Den serie som innehåller engångsbelopp är utjämnad för att minska de tillfälliga svängningar som uppstår när beloppen koncentreras till särskilda månader eller kvartal.

1.2 Tydliga reallöneökningar i Sverige

Trots en viss inbromsning fortsätter de nominella lönerna öka snabbare än konsumentpriserna i de flesta länder. Det innebär att reallönerna – det vill säga löner justerade för inflation – har utvecklats positivt under ett antal år nu i flera länder, se **tabell 1** samt **tabell A1** och **tabell A2** i bilaga 2.

TABELL 1 Nominella och reala löneökningar
Andra kvartalet 2025 jämfört med andra kvartalet 2026
(Genomsnittlig årlig förändring 2023kv1-2026kv2)

Länder/Områden	Nominell lön		Reallön	
Sverige	3,1	(3,8)	2,1	(1,0)
Euroområdet	3,0	(4,2)	0,2	(1,1)
USA	3,2	(4,0)	-0,3	(0,8)
Storbritannien	3,9	(5,4)	1,3	(1,3)
Norge	4,6	(5,6)	1,9	(2,0)
Belgien*	2,2	(4,3)	-1,1	(1,2)
Danmark	3,8	(3,1)	2,0	(1,2)
Finland	3,3	(3,4)	0,6	(1,1)
Frankrike	2,1	(2,8)	0,1	(0,2)
Italien	2,1	(2,9)	-0,8	(0,3)
Nederländerna	3,2	(5,5)	0,7	(2,5)
Polen	4,7	(10,7)	1,7	(5,3)
Portugal	5,4	(6,2)	2,2	(2,9)
Spanien	4,3	(4,1)	0,7	(1,2)
Tjeckien	5,6	(6,3)	4,4	(1,7)
Tyskland	2,9	(4,2)	0,5	(0,9)
Österrike	3,3	(5,7)	0,1	(1,4)

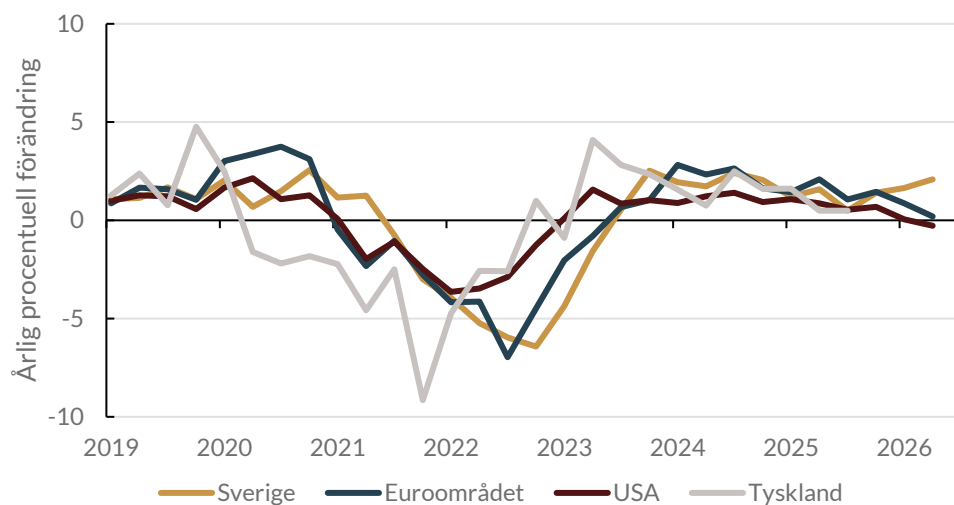
Anm. Preliminära löner enligt kalenderkorrigerad LCI (WAG) i Europa och ECI i USA, Inflationskomponenten avser harmoniserat konsumentprisindex (HIKP). *) För Belgien saknas data för LCI och i stället används ett lönemått från det belgiska arbetsmarknadsdepartementet.

Källor: Eurostat, Belgium FPS Employment, Labour and Social Dialogue, BLS och ONS

Den låga inflationen i Sverige bidrog till att reallönerna enligt HIKP steg med 2,1 procent det andra kvartalet 2026. Det är mer än den genomsnittliga ökningstakten under de tre och ett halvt senaste åren.

Eftersom den svenska inflationen är låg i ett internationellt perspektiv så har reallönerna i Sverige stärkts betydligt mer än i både USA och euroområdet, se **diagram 6**. I USA har reallönerna i stället minskat det senaste året, då inflationen ökat snabbare än de nominella lönerna.

DIAGRAM 6 Reallöner i olika länder

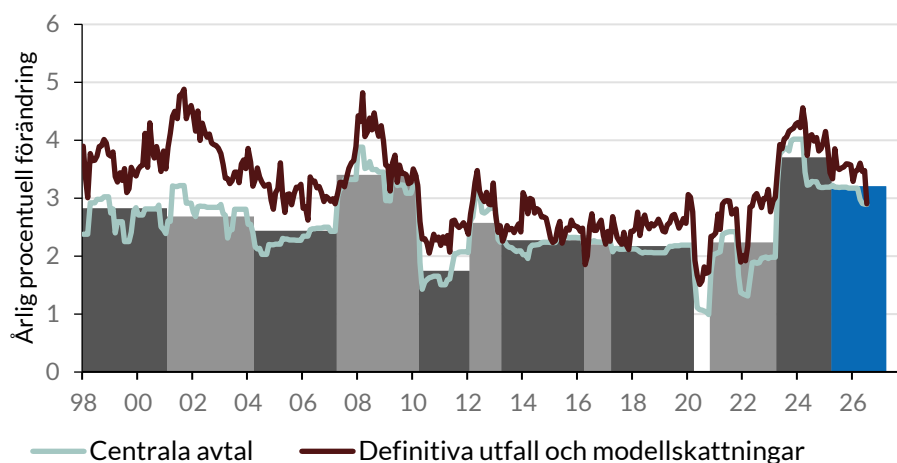

Anm. Lön enligt säsongs- och kalenderkorrigerad WAG i Labour Cost Index för EU-länder och säsongsjusterat Employment Cost Index för USA. Inflationskomponenten avser harmoniserat konsumentprisindex (HIKP).
Källor: Eurostat, BLS och Medlingsinstitutet

1.3 Industrilöner i Sverige och Tyskland ökar i liknande takt

I Sverige är löneutvecklingen i ekonomin som helhet nära knuten till resultatet av industrins centrala förhandlingar som sker inom ramen för Industriavtalet, se **diagram 7**. Vad industrimärket blir påverkas i sin tur av flera faktorer, däribland löneutvecklingen i andra länder.

DIAGRAM 7 Industrimärket, löneutvecklingen och centralt avtalad lön

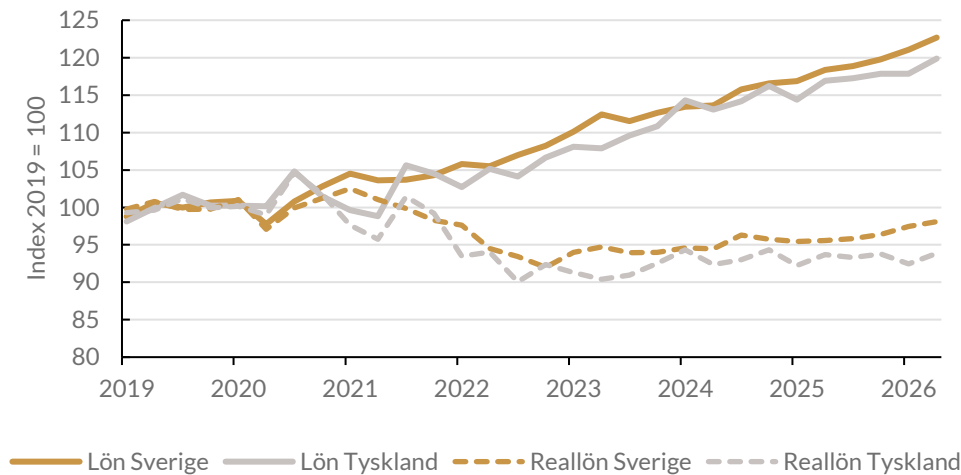

Anm. Staplarna avser industrimärket för respektive period. Lön enligt konjunkturlönestatistiken. Centralt avtal är beräknade av Medlingsinstitutet.

Källa: Medlingsinstitutet

Historiskt sett har genomsnittslönerna inom tillverkningsindustrin i Tyskland haft en liknande utveckling som samma näringsgren i Sverige. De senaste åren har dock både de nominella och reala lönerna ökat mer i Sverige än i Tyskland, se **diagram 8**.

DIAGRAM 8 Löner i tillverkningsindustrin

Anm. Lön enligt säsong- och kalenderkorrigerad WAG i Labour Cost Index för EU-länder. Inflationskomponenten avser harmoniserat konsumentprisindex (HIKP).

Källa: Eurostat

Att lönerna inom tillverkningsindustrin i Sverige och Tyskland har följt varandra väl historiskt sett behöver inte per automatik bero på att svenska aktörer medvetet anpassar sig efter omvärlden i sina förhandlingar. Det kan också vara en effekt av att förutsättningarna för lönebildningen har varit likartade. Exempel på några förutsättningar som är viktiga för parterna i förhandlingarna – och i förlängningen därmed den sammanlagda löneutvecklingen – är utvecklingen för produktivitet, arbetskostnader, enhetsarbetskostnader och vinstandelar.

I nästa avsnitt redogör vi för den tyska avtalsrörelsen hittills under hösten 2026 och därefter beskriver vi utvecklingen för dessa variabler för svensk tillverkningsindustri.

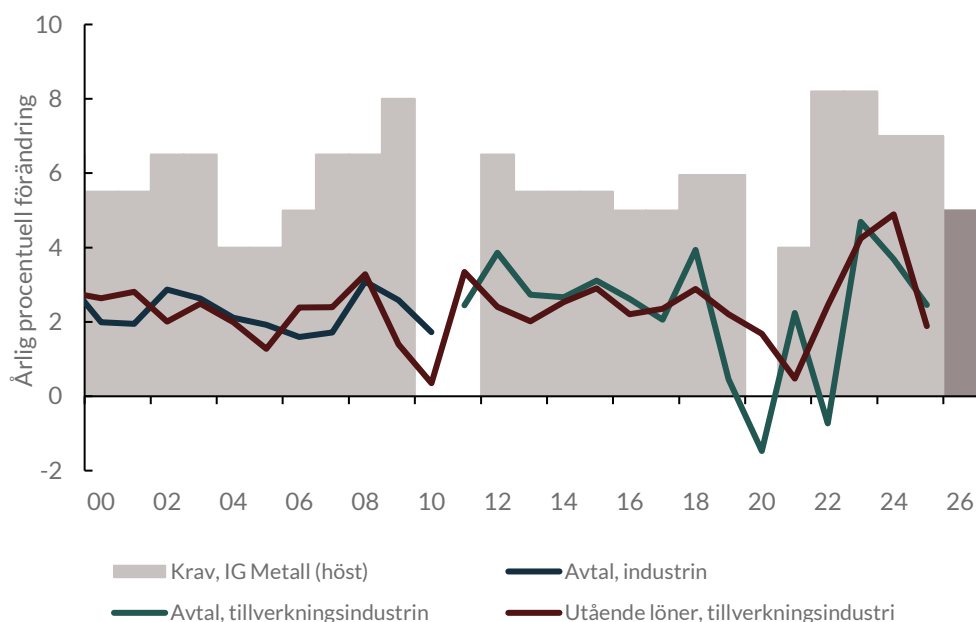
1.4 Den tyska avtalsrörelsen 2026

Under hösten 2026 förhandlar fack och arbetsgivare inom den tyska metall- och elektronikindustrin i Tyskland om nya löneavtal som omfattar cirka 3,7 miljoner anställda. Utfallet av förhandlingarna är betydelsefullt även för Sverige, eftersom löneutvecklingen inom svensk och tysk tillverkningsindustri historiskt sett har uppvisat likheter. Höstens förhandlingar sker mot bakgrund av ökad internationell konkurrens, inte minst inom fordonsindustrin. Parterna kan sägas stå långt ifrån varandra i utgångsläget.

Den 31 oktober löper nuvarande avtal för tarifflöner och ersättningar (Entgelttarifverträge) mellan facket IG Metall och arbetsgivare inom metall- och elektronikindustrin med omkring 3,7 miljoner anställda ut.⁶ Den 23 september presenterade IG Metall sitt nationella krav som uppgick till 5 procent över 12 månader. Därutöver vill organisationen förbättra villkoren för lägre lönegrupper, stärka sysselsättningstryggheten och införa kollektivavtalad vinstdelning i särskilt lönsamma företag. Den första förhandlingsomgången genomfördes i början av oktober utan att arbetsgivarsidan presenterade något konkret lönebud. En andra förhandlingsomgång inleds i slutet av oktober.

Sedan 2016 har IG Metalls nationella krav legat i genomsnitt 3,6 procentenheter över årsgenomsnittet för de slutligt avtalade löneökningarna i tillverkningsindustrin respektive 3,1 procentenheter över de utgående lönerna, se **diagram 9**. Därmed brukar de krav som ställs inte realiseras i praktiken.

DIAGRAM 9 Lönekrav, -avtal och -utveckling i tysk industri

Anm. Utgående lön enligt WAG för tillverkningsindustrin (SNI C), kalenderjusterade och säsongrensade värden. Källor: Eurostat, IG Metall och Statistisches Bundesamt

⁶ [Survey: Employees Expect Higher Wages and Job Security](#)

IG Metall utgår från en så kallad löneformel när de beslutar om sina lönekrav. Den första delen av denna utgörs av en inflationskomponent, där man utgår från Europeiska centralbankens inflationsmål på 2 procent. Den andra delen är en produktivitetskomponent. Den syftar till att skapa reallöneökningar i takt med produktivitetsutvecklingen i ekonomin som helhet. Dessa två tillsammans utgör det som IG Metall benämner som fördelningsneutralt utrymme. Den tredje komponenten är en så kallad omfördelningskomponent. Denna syftar till att öka arbetstagarnas andel av det ekonomiska resultatet hos företagen.⁷

1.4.1 Förhandlingarna sker mot bakgrund av en pressad industri

IG Metalls nuvarande lönekrav på 5 procent kan betraktas som relativt återhållsamt i förhållande till tidigare avtalsrörelser. Sedan 2019 har också antalet anställda inom den tyska tillverkningsindustrin totalt sett minskat med omkring 400 000 personer, motsvarande 7 procent.⁸ Minskningen sker i spåren av den pågående struktur- omvandlingen, inte minst inom bilindustrin, där konkurrensen från Kina och höga energipriser pressar tillverkarna.

Att tyska biltillverkare är pressade märks på flera sätt. Enligt uppgifter planerar Volkswagen för att minska personalstyrkan med omkring en sjättedel, motsvarande 100 000 personer, under de närmsta åren. Därtill finns planer på att stänga flera fabriker i Tyskland.⁹ I oktober kom uppgifter om att bolaget internt har kommunicerat att man kommer införa löneökningsstopp fram till år 2030.¹⁰ I juni gick företrädare för Mercedes-Benz ut och förespråkade att veckoarbetstiden för företagets anställda ska utökas från 35 till 40 timmar utan att lönerna samtidigt höjs.¹¹ I september kom medieuppgifter om att det fanns ett konkret förslag på en ökning till 38 timmars arbetsvecka, utan löne- kompensation.¹² Avtalen som avser tysk metall- och elektronikindustri som löper ut denna höst avser dock inte arbetstider.

Höstens avtalsförhandlingar sker även mot bakgrund av att den tyske förbundskanslern Friedrich Merz i juli presenterade ett reformpaket som bland annat syftar till att stärka tysk konkurrenskraft.¹³ Förutom föreslagna förändringar av pensions- och skattesystemen inkluderar paketet ytterligare förslag som enligt den styrande koalitionen syftar till att framtidssäkra arbetsmarknaden. Ett av dessa är att utöka möjligheten till visstidsanställningar från dagens 24, till 48 månader och ett annat är införande av krav på sjukintyg för arbetstagare från och med första sjukdagen. Samtidigt har den tyska regeringen meddelat att de önskar att parterna inom områdena fordons- och kemiindustrin samt stål- och

⁷ [Forderungsdiskussiontrme26](#)

⁸ Tyska Destatis (Statistisches Bundesamt) via Macrobond.

⁹ [Volkswagen skär ner rejält – 100 000 jobb försvinner | EFN.se](#)

¹⁰ [Volkswagen vill frysa alla löner globalt fram till 2030 | EFN.se](#)

¹¹ [Germany's industrial giants push for 40-hour week as labour costs rise | World News - Business Standard](#)

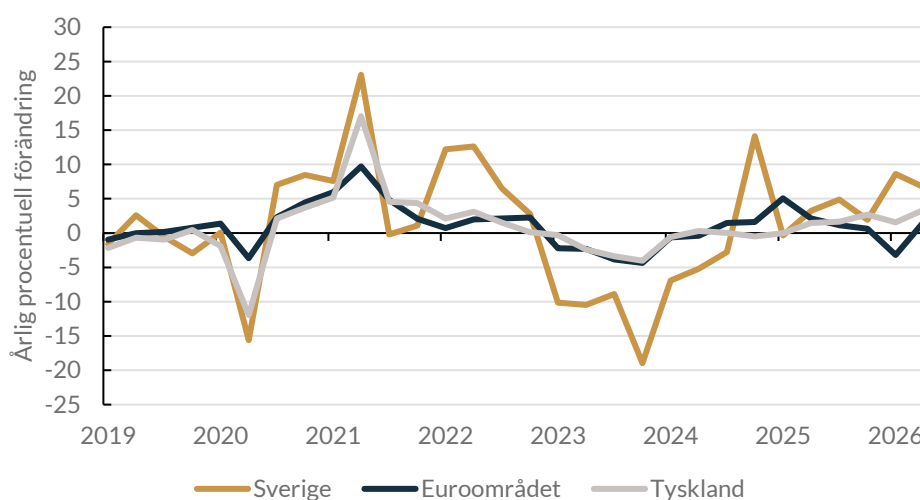
¹² [Mercedes: Arbetskonflikt hos biltillverkaren – ledningen vill ha 38-timmarsvecka](#)

¹³ [Ein Programm für Aufschwung und Beschäftigung](#)

maskinteknik inkommer med egna förslag på hur man kan stärka konkurrenskraften via kollektivavtal under oktober.

Sedan 2023 har produktiviteten i den tyska tillverkningsindustrin i genomsnitt varit oförändrad, räknat på de kvartalsvisa årsförändringarna (se **tabell A5b** i bilaga 2). Det kan jämföras med en minskning på 1,7 procent i Sverige och 0,3 procent i euroområdet. Det senaste året har tysk tillverkningsindustri fortsatt uppvisat en starkare produktivitet utveckling än i euroområdet som helhet, men utvecklingen har inte varit lika stark som i Sverige, se **diagram 10**. Totalt ökade produktiviteten i svensk tillverkningsindustri med 6,7 procent mellan andra kvartalet 2025 och samma kvartal i år, medan motsvarande ökning i Tyskland var 3,4 procent.

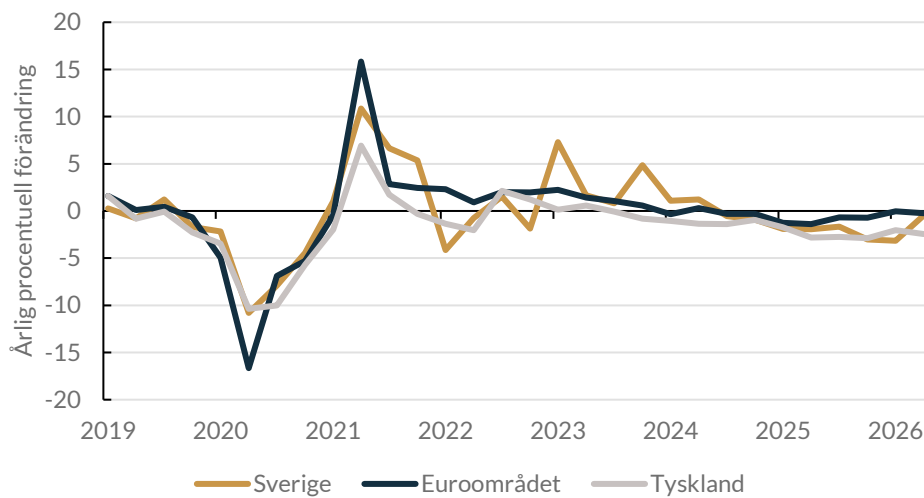
DIAGRAM 10 Produktivitet i tillverkningsindustrin

Anm. Kalenderkorrigerade värden. Kvartalsdata t.o.m. kv2 2026. Avser SNI C.
Källa: Eurostat

Mellan andra kvartalet 2025 och samma kvartal i år ökade produktiviteten i tysk tillverkningsindustri både till följd av ökat förädlingsvärde och av färre arbetade timmar, se **diagram 11**.

DIAGRAM 11 Arbetade timmar i tillverkningsindustrin

Anm. Kalenderkorrigerade värden. Kvartalsdata t.o.m. kv2 2026. Avser SNI C.
Källa: Eurostat

Under 2026 har tyska Bundesbank reviderat ner sina prognoser för tysk löneutveckling samtidigt som prognoserna för inflationen har reviderats upp. I sin senaste prognos från juni i år¹⁴ bedömer banken att bruttolönerna per anställd ökar med 3,5 procent i år och 3,1 procent nästa år. Det är en tydlig nedväxling från 2025 års ökningstakt på 4,5 procent. Utvecklingen för 2025 berodde delvis på avgångsvederlag inom inte minst bilindustrin där omfattande personalneddragningar genomfördes under året¹⁵, delvis på högre avtalade löneökningar än i år.

¹⁴ Nästa prognos släpps i december 2026.

¹⁵ [Deutschland-Prognose: Energiepreisschock treibt Teuerung an und bremst die Konjunkturerholung | Publikationen der Bundesbank](#)

2 Konkurrenskraft

Efter några år av negativ produktivitetsutveckling för svensk tillverkningsindustri ser läget nu mer positivt ut. Under första halvåret 2026 har produktiviteten utvecklats väl jämfört med flera viktiga konkurrentländer, främst till följd av ökat förädlingsvärde. I kombination med arbetskostnadsutvecklingen har detta lett till att enhetsarbetskostnaderna inom tillverkningsindustrin har minskat på årsbasis de senaste kvartalen. Vinstandelen har ökat något, samtidigt som företagen upplever låg lönsamhet och hård konkurrens.

Som framgick i föregående avsnitt minskade produktiviteten, enligt måttet produktion per arbetad timme¹⁶, i svensk tillverkningsindustri åren 2023–2024 och minskningen var betydligt större än i exempelvis Tyskland och euroområdet som helhet. Sedan slutet av 2024 har utvecklingen dock vänt och första halvåret 2026 har uppvisat positiva tillväxttal och relativt sett högre tillväxt i Sverige (se **tabell A5b** i bilaga 2). Sett till det senaste året är det endast Danmark som har uppvisat en starkare tillväxt på årsbasis.¹⁷

Bakom utvecklingen för svensk del ligger framför allt en ökning av förädlingsvärdet, samtidigt som arbetade timmar har utvecklats svagt. Antalet arbetade timmar i svensk tillverkningsindustri har uppvisat en svagt nedåtgående trend under senare år. Ett liknande mönster återfinns både i Tyskland och i Euroområdet som helhet. I Tyskland inleddes nedgången både tidigare och har varit större.

Sett över tidsperioden 2019 till andra kvartalet 2026 är det tydligt att det har skett större svängningar i svensk produktion, än i euroområdet som helhet, se **diagram 12**. Under det första halvåret i år har dock produktionen i svensk tillverkningsindustri uppvisat en tydlig tillväxt. Medan produktionen är på en högre nivå än 2019, både i euroområdet och i Sverige, är arbetade timmar fortsatt inte nivå med 2019.

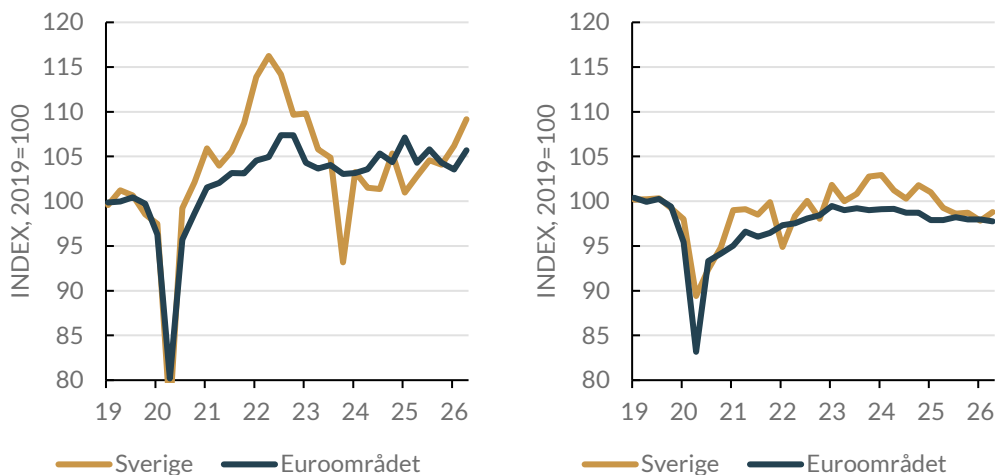
¹⁶ Skattningsarna för arbetade timmar i Sverige enligt Nationalräkenskaperna är tydligt mer volatila än i exempelvis för Tyskland eller Euroområdet som helhet. I Tysklands baseras NR-statistiken över arbetade timmar som används i den här rapporten på en modellberäkning som genomförs av Institut für Arbeitsmarkt- und Berufsforschung (IAB): [Measuring hours worked in Germany – Contents, data and methodological essentials of the IAB working time measurement concept](#) | Journal for Labour Market Research | Springer Nature [Link](#)

¹⁷ I ett något längre tidsperspektiv har den genomsnittliga årsförändringen i produktiviteten i svensk tillverkningsindustri uppgått till 1,6 procent.

DIAGRAM 12 Produktion och arbetade timmar i tillverkningsindustrin

a) Produktion (Förädlingsvärdet)

b) Arbetade timmar

Anm. Kalenderkorrigerade och säsongrensade data t.o.m. kv2 2026. a) Realt förädlingsvärde till marknadspris. b) Realt förädlingsvärde till marknadspris dividerat med anställdas arbetade timmar.

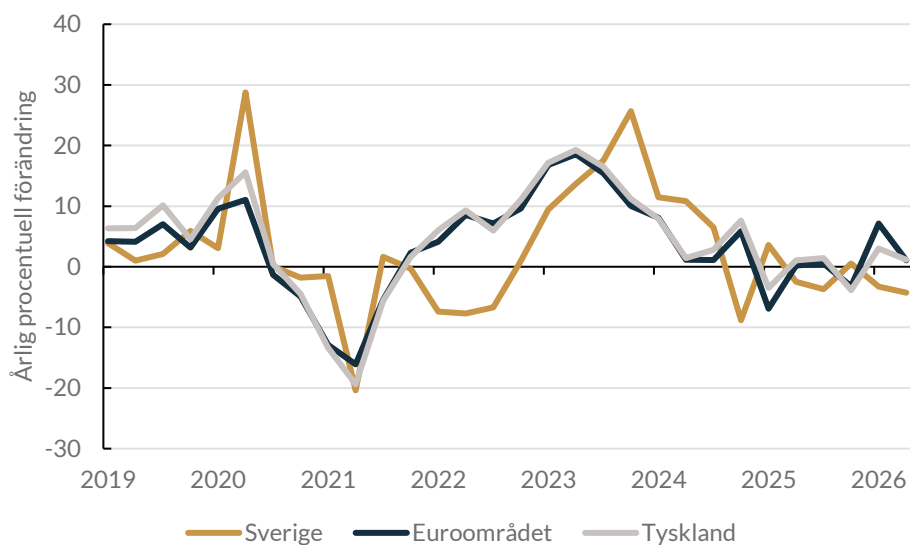
Källa: Eurostat, egna beräkningar

Bakom den ökade produktionen på totalnivå i tillverkningsindustrin framträder skillnader mellan olika delbranscher. Medan exempelvis elektronikindustrin har haft en stark utveckling, så har utvecklingen varit svagare för bland annat motorfordonsindustrin.

Arbetskostnaderna per timme, det vill säga de totala kostnaderna för anställda som arbetsgivarna har såsom arbetsgivaravgifter och fasta förmåner, inom industrin i Sverige har ökat med 2,5 procent under det senaste året. Det är lägre än i både Tyskland och i Euroområdet, där arbetskostnaderna ökade med 5,0 respektive 3,2 procent. Sedan 2020 har kostnadsutvecklingen varit mer dämpad i svensk tillverkningsindustri. Under perioden 2013–2019 var ökningen däremot lika stor i Sverige som i Tyskland och högre än i euroområdet, se **tabell A4b** i bilaga 2.

Med relativt sett stark produktivtetsutveckling, och relativt sett svagare utveckling för arbetskostnaderna per timme, har enhetsarbetskostnadsutvecklingen inom svensk tillverkningsindustri varit relativt sett lägre under 2026 års två första kvartal, se **diagram 13**. Sett till perioden 2023–2026 har Sveriges enhetsarbetskostnader dock ökat i linje med euroområdets, men något mindre än Tysklands (se **tabell A8b** i bilaga 2).

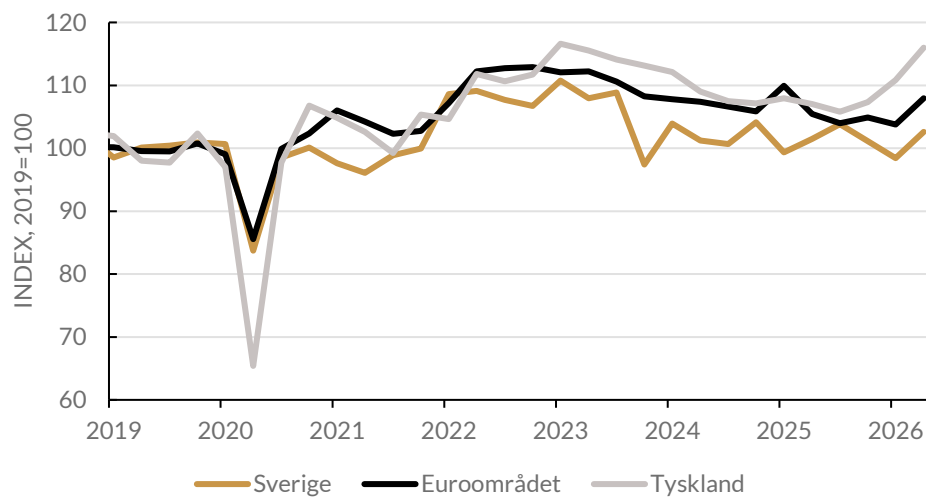
DIAGRAM 13 Enhetsarbetskostnader omräknat i SEK

Anm. Enhetsarbetskostnader för euroområdet och Tyskland är omräknade till svenska kronor. Kalenderkorrigerade värden. Kvartalsdata t.o.m. kv2 2026. Avser SNI C. Källa: Eurostat

Förutom enhetsarbetskostnadsutvecklingen är också utvecklingen för företagens lönsamhet¹⁸ viktig för utrymmet för löneökningar. Vinstandelarna för svensk tillverkningsindustrin låg vid andra kvartalet i år bara strax över nivån som rådde 2019 och hittills under 2026 har vinstandelen ökat mer inom tysk tillverkningsindustri, se **diagram 14**.

DIAGRAM 14 Vinstandelar

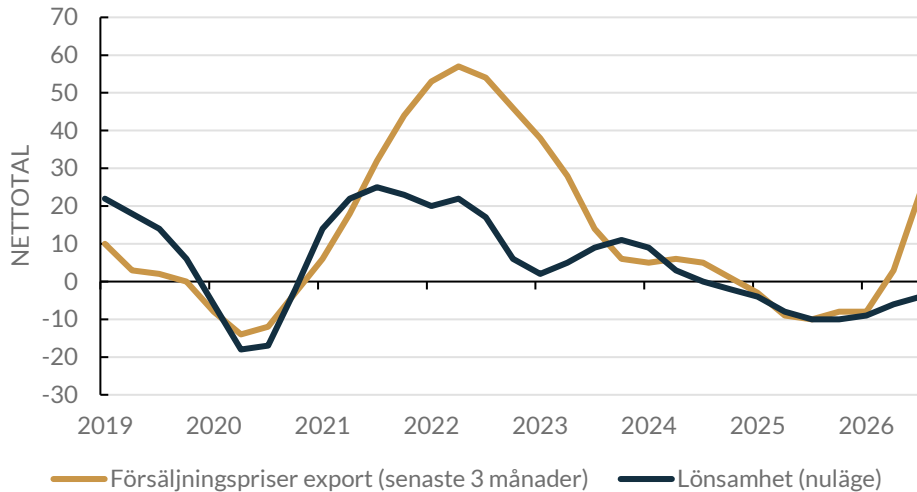

Anm. Vinstandelen avser bruttovinstandelen, dvs. bruttoöverskottet (förädlingsvärdet minus arbetskostnadssumman) i förhållande till förädlingsvärdet, justerad för egenföretagares arbetsinsats. Avser SNI C. Källor: Egna beräkningar, Eurostat via Macrobond

¹⁸ Det finns flera mått än de vi visar i kapitlet. För en längre diskussion och jämförelse av dessa, se Konjunkturinstitutets Lönebildningsrapport 2026.

Enligt Konjunkturinstitutets Konjunkturbarometer har lönsamheten i tillverkningsindustrin bedömts som dämpad under 2025 och 2026, se **diagram 15**. Samtidigt har nettotalet för företagens rapporterade exportförsäljningspriser stigit tydligt under tredje kvartalet 2026.

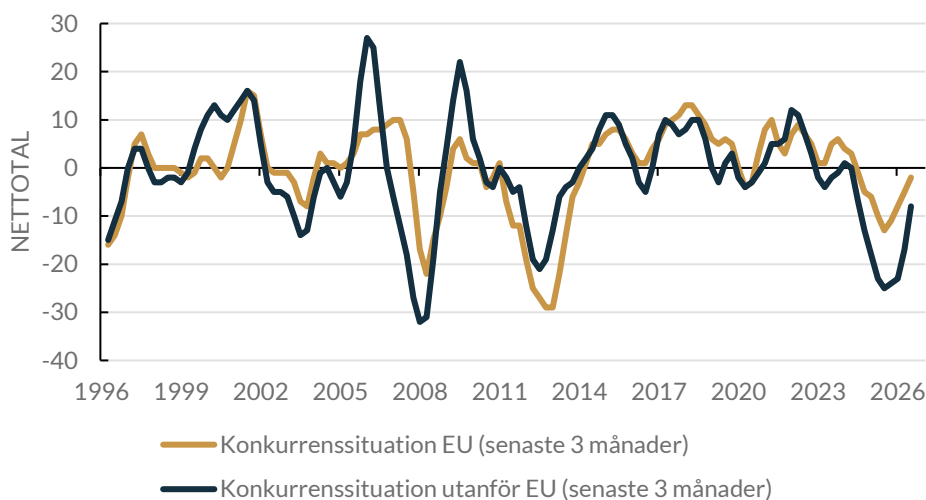
DIAGRAM 15 Exportförsäljningspriser respektive lönsamhetsomdömen

Anm. Säsongrensade och utjämnade kvartalsdata t.o.m. kv3 2026. Företagen svarar kvartalsvis på frågan om lönsamheten är god, tillfredställande eller dålig. Nettotal avser andelen företag som har svarat god minus andelen företag som har svarat dålig lönsamhet. Nettotal för försäljningspriser export avser skillnad mellan andel som svarar att priserna har ökat minus andelen som svarar att de har minskat. Källa: Konjunkturinstitutet

Vidare visar samma undersökning att tillverkningsindustrin upplever en historiskt sett tuff konkurrenssituation, främst i förhållande till konkurrentländer utanför EU, se **diagram 16**. Samtidigt framgår det av underliggande serier att andelen företag som uppger en försämrad konkurrenssituation har minskat något på senare tid.

DIAGRAM 16 Upplevd konkurrenssituation inom tillverkningsindustrin

Anm. Säsongrensade och utjämnade kvartalsdata t.o.m. kv3 2026. Nettotal avser andelen som har uppgett att konkurrenssituationen har förbättrats minus andelen som har uppgett att den har försämrats. Ökande nettotal ska tolkas som dämpad konkurrens. Källa: Konjunkturinstitutet

I den här rapporten analyseras konkurrenskraften för svensk tillverkningsindustri främst i förhållande till Europa. Under senare tid har svensk tillverkningsindustri dock mött allt tuffare konkurrens från Kina.

Kina konkurrerar inte längre främst med låga arbetskraftskostnader. I stället framstår kombinationen av produkter med liknande kvalitet på områden där Sverige innehar nischkompetens, användning av omfattande industripolitik som stödjer storskalig produktion, integrerade värdekedjor, gynnsamma finansieringsvillkor samt en exportorienterad växelkurspolitik som viktiga delar.¹⁹ Flera för Sverige viktiga industrier är utsatta, bland annat fordonsindustrin.

Handelspolitiska åtstramningar från EU

I början av oktober nådde EU och Kina en överenskommelse om begränsningar av kinesisk bilexport till EU, bättre marknadstillträde för europeiska produkter och lättade kinesiska exportrestriktioner för kritiska råvaror. Tullar finns redan på plats för elbilar, de nya begränsningarna av bilexporten avser importkvoter för hybridbilar och laddhybrider.

Att Kina har accepterat de nya begränsningarna kan tolkas som att de försöker undvika ett större handelskrig med EU som är en viktig exportmarknad för landet, givet svagt hemmamarknadsläge och svårigheter att exportera till USA. Fortsatta förhandlingar mellan EU och Kina planeras till inledningen av 2027. Handelsskyddsåtgärderna gäller inte för bilar producerade i EU och flera kinesiska biltillverkare investerar i fabriker på europeisk mark i länder som exempelvis Spanien och Ungern.

Sammanfattningsvis har den svenska tillverkningsindustrins kostnadsmässiga konkurrenskraft förbättrats under 2026, främst till följd av en starkare produktivitetsutveckling i kombination med en jämförelsevis dämpad ökning av arbetskostnaderna. Samtidigt är bilden av industrins konkurrenskraft mer blandad i ett längre perspektiv. Vinstandelen har utvecklats förhållandevis svagt och företagens bedömningar av lönsamheten är fortsatt dämpade. Därtill möter svensk industri en allt hårdare internationell konkurrens, inte minst från Kina, där konkurrensfördelarna i ökande utsträckning bygger på teknik, produktionsskala och industripolitiskt stöd snarare än enbart låga arbetskostnader.

¹⁹ Den nya konkurrensen från Kina, Industrins ekonomiska råd oktober 2026.

3 Konjunktur

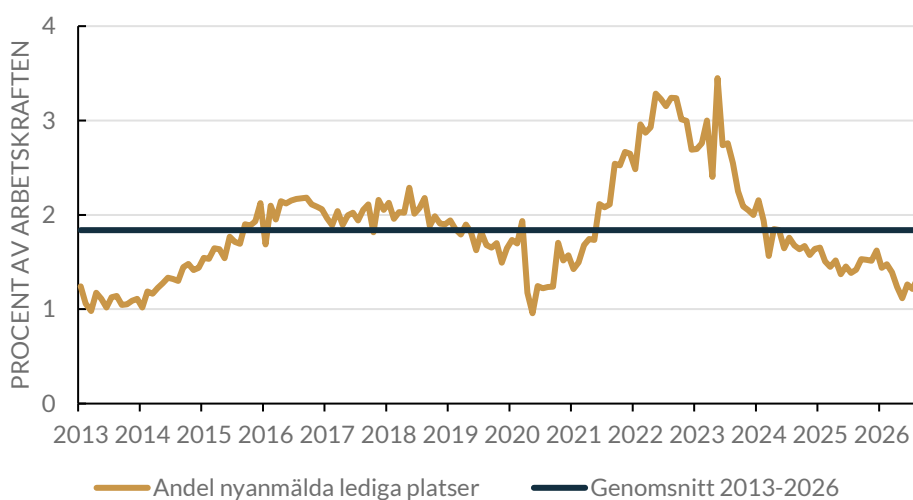
Svensk ekonomi är på väg att återhämta sig från den lågkonjunktur som rått sedan 2023. Hittills har återhämtningen varit produktivitetsdriven och utvecklingen på arbetsmarknaden är fortsatt dämpad. Inflationen väntas öka framöver, både på grund av högre energipriser och på grund av att finanspolitiska åtgärder som bidrar till att tillfälligt hålla nere konsumentpriserna upphör.

Under andra kvartalet i år ökade BNP med 1,6 procent och det var en bred uppgång med positiva bidrag från hushållens konsumtion, investeringar och nettoexporten. Konjunkturinstitutet²⁰ (KI) bedömer att kalenderkorrigerad BNP ökar med 2,8 procent i år. Hushållens köpkraft har stärkts och de bedöms konsumera i god takt. Därtill bidrar också en stark utveckling för investeringar och offentlig konsumtion. Inflationen är låg i år, men väntas öka under nästa år.

Under 2027 ökar kalenderkorrigerad BNP med 2,2 procent och KPIF-inflationen uppgår till i genomsnitt 2,6 procent.²¹ Först under slutet av 2027 kommer KPIF-inflationen ner mot Riksbankens målnivå på 2 procent.

Utvecklingen på arbetsmarknaden är fortsatt dämpad. Nyanmälda lediga platser hos Arbetsförmedlingen som andel av arbetskraften har förvisso ökat sedan början av sommaren, men nivån är relativt sett låg i ett historiskt perspektiv, se **diagram 17**.

DIAGRAM 17 Nyanmälda lediga platser som andel av arbetskraften

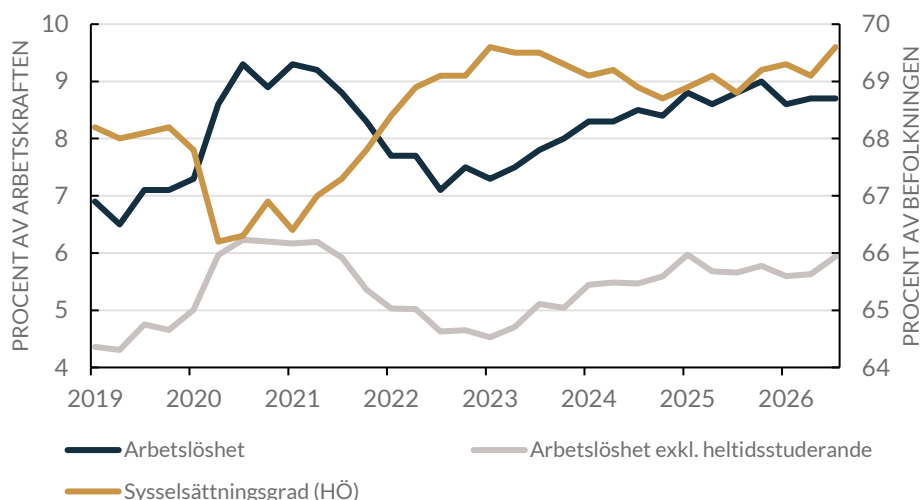
Anm. Nyanmälda lediga platser enligt Arbetsförmedlingen. Arbetskraften 15–74 år enligt AKU. Säsongsrensade månadsdata t.o.m. september 2026. Källa: Arbetsförmedlingen och SCB via Macrobond

²⁰ Medlingsinstitutet gör inga egna prognoser, utan redovisar i stället de senaste bedömningarna från Konjunkturinstitutet. För Löneläget oktober 2026 används Konjunkturinstitutets prognos från september 2026. Även delar av Riksbankens septemberprognos redovisas i tabellform.

²¹ Detta kan jämföras med prognosen för kalenderkorrigerad BNP-tillväxt i euroområdet på 0,9 procent i år och 1,3 procent 2027. KI bedömer att HIKP-inflationen för euroområdet uppgår till 3,0 procent i år och 2,5 procent nästa år.

Efter att under innevarande lågkonjunktur ha bottnat fjärde kvartalet 2024, har sysselsättningsgraden enligt Arbetskraftsundersökningarna (AKU) långsamt rört sig uppåt för att nu vara på den högsta nivån sedan inledningen av 2023, se **diagram 18**. Arbetslösheten är enligt samma statistikkälla däremot 1,4 procentenheter högre jämfört med första kvartalet 2023. Omräknat till antalet personer motsvarar detta 89 000 fler arbetslösa och 54 000 fler sysselsatta. Därmed har arbetskraftsökningen på 143 000 personer främst bestått av fler arbetslösa.

DIAGRAM 18 Sysselsättningsgrad och arbetslöshet

Anm. Sysselsättningsgrad och arbetslöshet 15–74 år enligt AKU. Säsongsrensade kvartalsdata t.o.m. kv3 2026.
Källa: SCB och Konjunkturinstitutet

Konjunkturinstitutet bedömer att sysselsättningen²² ökar med 0,7 procent i år och 0,7 procent nästa år, se **tabell 2**. Arbetslösheten enligt AKU bedöms minska från 8,7 till 8,2 procent mellan 2026 och 2027.²³ Vid slutet av 2027 bedöms arbetslösheten fortsatt ligga över den av Konjunkturinstitutet bedömda nivån för jämviktsarbetslösheten på 7,3 procent.²⁴

Timlönerna i näringslivet enligt konjunkturlönestatistiken väntas öka med 3,5 procent i år och 3,4 procent nästa år. KI gör inte prognoser på avtalade löneökningar, men bedömer att det inte kommer att uppstå något betydande lönetryck utöver avtalade löneökningar under 2027.

²² Enligt AKU. Sysselsättningen enligt Nationalräkenskaperna (NR) bedöms öka med 0,5 procent i år och 0,7 procent nästa år. Sysselsatta enligt AKU avser folkbokförda i Sverige, medan sysselsatta enligt NR avser de personer som bidrar till svensk BNP. Dessa behöver inte vara folkbokförda i Sverige, och folkbokförda som arbetar utomlands ingår inte.

²³ Knappt 3 procentenheter av arbetslösheten 15–74 år enligt AKU består av heltidsstuderande studenter som söker jobb. Rensar man bort för dessa hamnar AKU-arbetslösheten nära i nivå som arbetslösheten enligt den registerbaserade statistiken Befolkningens arbetsmarknadsstatus (BAS). För att definieras som arbetslös enligt BAS behöver man vara inskriven hos Arbetsförmedlingen, medan det i AKU räcker med att uppge att man vill och kan arbeta samt att man har försökt söka jobb.

²⁴ KI gör ingen bedömning av jämviktsarbetslöshetens nivå uppdelad på heltidsstuderande och ej heltidsstuderande. Den stora konjunkturella dynamiken i arbetslöshet ligger på den senare gruppen.

Givet KI:s prognoser för löner i hela ekonomin och KPIF-inflation bedöms reallönerna enligt KPIF öka med 1,9 procent i år och 0,7 procent nästa år. Under 2027 är det främst inflationsutvecklingen som bidrar till en dämpad reallöneutveckling.

TABELL 2 Prognoser
Prognoser från september 2026

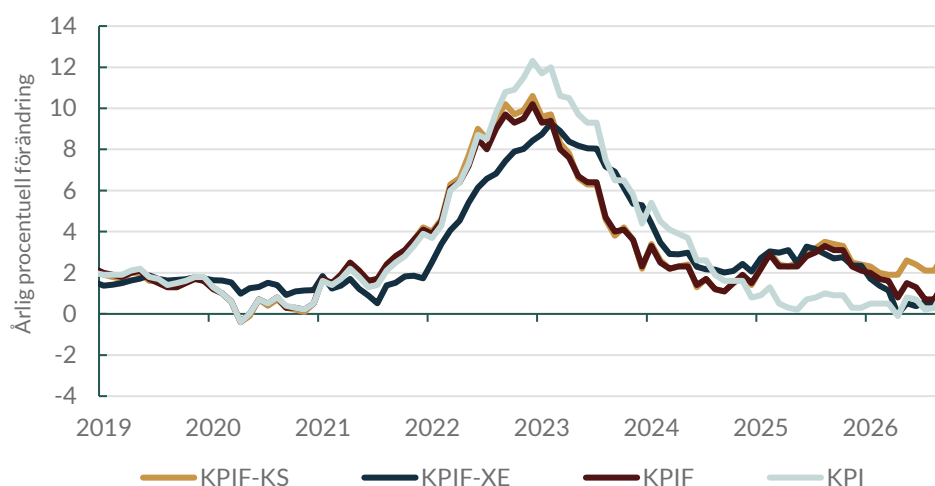
Prognosvariabler	Konjunkturinstitutet		Riksbanken	
	2026	2027	2026	2027
BNP, kalenderkorrigerad	2,8	2,2	2,6	2,2
Sysselsättning (AKU)	0,7	0,7	0,9	1,1
Arbetslöshet (AKU)	8,7	8,2	8,6	8,1
Produktivitet (näringslivet)	3,3	1,6		
Timlöner (näringslivet)	3,5	3,4		
Reallöner, KPIF	1,9	0,7		
Reallöner, KPI	2,6	0,3		
KPI	0,9	3,0	0,9	3,2
KPIF	1,6	2,6	1,5	2,1
Arbetskostnader per timme (näringslivet)	3,9	4,4		
Enhetsarbetskostnad (justerad, näringslivet)	0,6	2,7		
Vinstandel (justerad, näringslivet)	38,2	37,8		

4 Priser och valuta

Under stora delar av 2026 har konsumentpriserna enligt KPIF utvecklats svagt i Sverige, samtidigt som producentpriserna har stigit. Styrräntan är lägre i Sverige än i omvärlden, men Riksbanken har under hösten allt tydligare signalerat att en höjning kommer i år. Kronan har försvagats något mot både dollarn och euron, vilket innebär stärkt konkurrenskraft men det kan i förlängningen leda till ökad inflation via dyrare import. Inflationsförväntningarna hos marknadsaktörer ligger dock fortsatt nära inflationsmålet på 2 procent.

Under stora delar av 2026 har den svenska inflationen, mätt med KPI och KPIF, kommit in på låga nivåer. Detta har lett till att reallönerna justerade med dessa inflationsmått har ökat i god takt (se kapitel 1). Samtidigt uppgår inflationen med konstant skatt och justerat för förändrade subventioner till 2,9 procent, se gul linje i **diagram 19**.

DIAGRAM 19 Inflation enligt olika mått

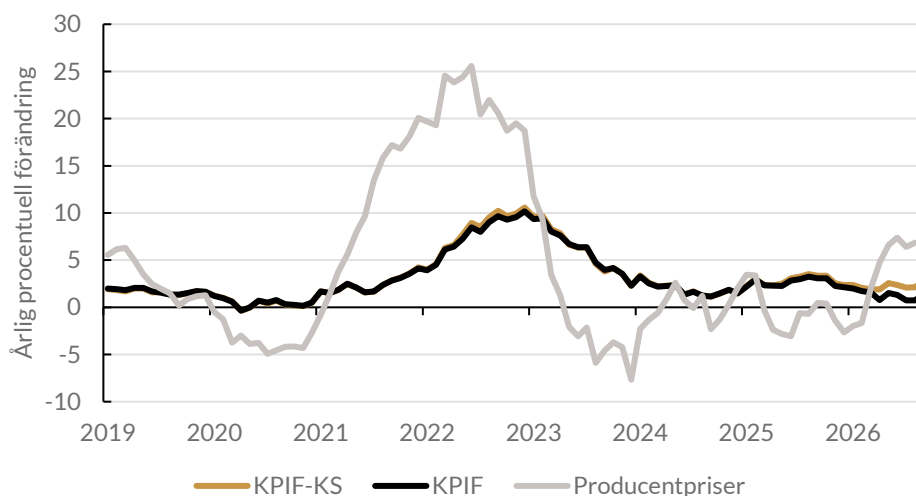
Anm. KPI avser konsumentprisindex. KPIF är KPI med fast ränta. KPIF-XE är KPIF där samtliga energivaror (till exempel el, drivmedel och uppvärmning) räknas bort. KPIF-KS är KPIF där indirekta skatter och subventioner (till exempel moms, punktskatter på bensin och tobak eller energisubventioner) hålls konstanta på samma nivå som en basperiod. Månadsdata t.o.m. september 2026.

Källa: SCB via Macrobond

Nivån för den så kallade KPIF-KS-inflationen är av särskild vikt att följa då det för närvarande finns ett antal tillfälliga finanspolitiska åtgärder såsom sänkt livsmedelsmoms och drivmedelsskatt, som antingen kommer att avslutas, alternativt inte längre påverka inflationsutvecklingen på årsbasis, under kommande månader (för Konjunkturinstitutets senaste prognos över inflationsutvecklingen, se föregående avsnitt Konjunktur).

Samtidigt som KPIF ökade med 0,7 procent i augusti, ökade producentpriserna med 6,8 procent, se **diagram 20**. I september uppgick KPIF-inflationen till 1,5 procent, men rensar man för energipriserna (KPIF-XE) uppgick den underliggande inflationen till tydligt lägre 0,5 procent.

DIAGRAM 20 KPIF-inflationen respektive producentpriser

Anm. KPIF är KPI, konsumentprisindex, med fast ränta. KPIF-KS är KPIF där indirekta skatter och subventioner (till exempel moms, punktskatter på bensin och tobak eller energisubventioner) hålls konstanta på samma nivå som en basperiod. Producentprisindex (PPI) mäter prisutvecklingen för produkter producerade av svenska företag. Månadsdata t.o.m. augusti respektive september 2026.

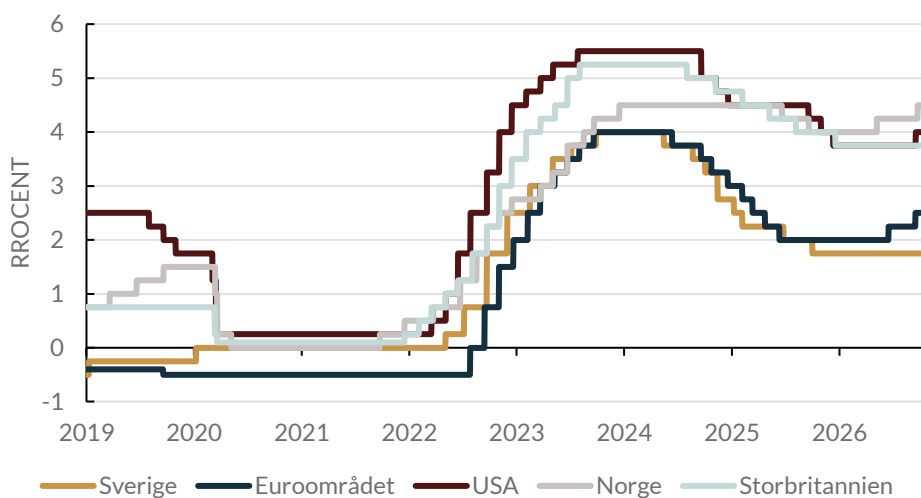
Källa: SCB via Macrobond

Vid sitt penningpolitiska möte i september i år beslutade riksbanksdirektionen att lämna styrräntan oförändrad på 1,75 procent samtidigt som de signalerade en ökad sannolikhet för en höjning innan årets slut, till följd av ett starkare konjunkturläge och ett mer varaktigt inflationstryck på grund av energiprisutvecklingen. Terminspriserna för naturgas i Europa låg i mitten av oktober på den högsta nivån sedan slutet av 2022, och priset på Brentolja har placerat sig på en nivå tydligt över 100 amerikanska dollar per fat.

Sedan mitten av september har styrräntan i Sverige legat 0,75 procentenheter under nivån för styrräntan i euroområdet, se **diagram 21**. Senast den svenska styrräntan avvek mer än så från ECB:s nivå var i slutet av 2022. I september uppgick HIKP-inflationen i euroområdet till 3,8 procent.²⁵

²⁵ HIKP-inflation är ett standardiserat mått som används för att mäta och jämföra inflationstakt och prisutveckling för konsumentvaror och tjänster mellan länder. HIKP-inflationen i Sverige uppgick till 1,0 procent i september.

DIAGRAM 21 Styrräntor i olika länder och områden

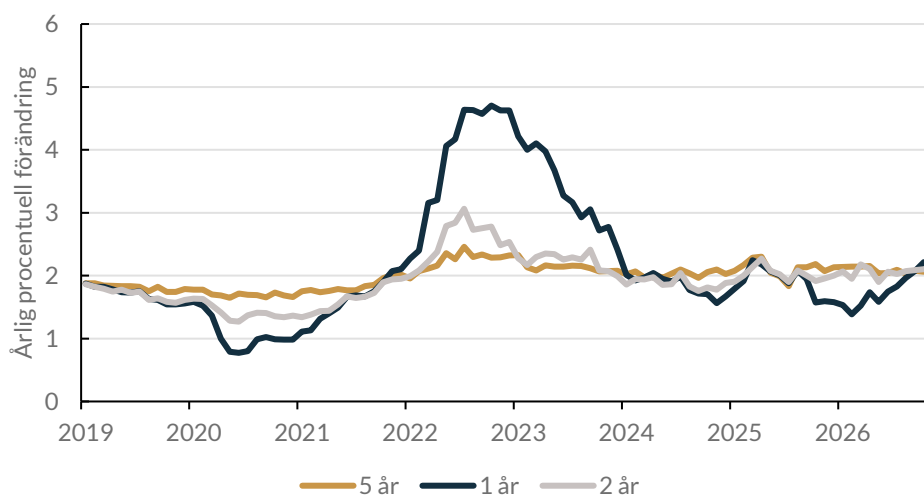

Anm. Dagsdata t.o.m. 19 oktober 2026.

Källa: Macrobond

Inflationsförväntningarna i Sverige på ett års sikt bland penningmarknadsaktörer har stigit under 2026, men de ligger nära 2 procent, se **diagram 22**.

DIAGRAM 22 Förväntningar på framtida KPIF-inflation bland marknadsaktörer

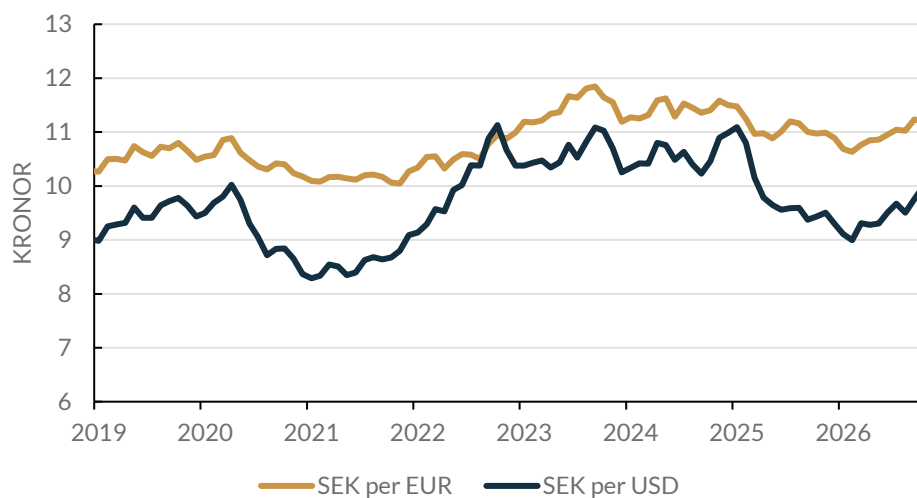

Anm. Månadsdata t.o.m. oktober 2026.

Källa: Riksbanken och Origo group via Macrobond

Sedan mars i år har svenska kronan i huvudsak försvagats gentemot både euron och amerikanska dollarn, se **diagram 23**. I oktober* handlades en euro för i genomsnitt 11,2 kronor och en dollar för 10,0 kronor. Därmed har en del av den kronförstärkning som skedde under 2025 reverserats. En svagare krona leder både till förbättrad konkurrenskraft via relativt sett lägre enhetsarbetskostnadsutveckling, och till risk för ökad inflation via importpriserna.

DIAGRAM 23 Växelkurser

Anm. Månadsdata. Den sista månaden (oktober*) är ett genomsnitt för 1–19 oktober 2026.

Källa: Macrobond

Som framgick i avsnittet Konkurrenskraft, och i **tabell A6b** i kombination med tabell **A8b** i bilaga2, så har försvagningen av kronan sedan ifjol lett till något mindre skillnader i enhetsarbetskostnadsutveckling mellan tillverkningsindustrin i Sverige respektive euroområdet, till euroområdets fördel. Sett till den längre tidsperioden 2023–2026 har dock enhetsarbetskostnadsutvecklingen omräknat till gemensam valuta i genomsnitt varit densamma i Sverige som i euroområdet, 5,5 procent.

Bilaga 1 Modelljustering av löneökningstakten

De internationellt jämförbara lönerna Labour Cost Index (LCI) baseras delvis på den nationella lönestatistiken (konjunkturlönestatistiken), men skiljer sig åt i vissa avseenden. Till exempel beräknas inflytandet från småföretag (1–4 anställda) i LCI annorlunda, och arbetade timmar får ett annat genomslag bland privata tjänstemän. Uppgifterna om löner och timmar från konjunkturlönestatistiken är därutöver preliminära under 12 månader och uppdateras löpande, vilket också leder till revisioner av LCI.

Den preliminära ökningstakten i LCI avseende Sverige underskattas systematiskt, särskilt under kvartal två, då många på arbetsmarknaden har lönerevision. Detta eftersom retroaktiva löner gör att den slutgiltiga löneökningstakten blir högre än den preliminära.

För den svenska nationella statistiken (konjunkturlönerna) redovisar Medlingsinstitutet löpande modellskattningar av den definitiva löneökningstakten. Genom att använda dessa skattningar kan vi också beräkna hur mycket det preliminära utfallet i LCI sannolikt kommer att revideras upp på grund av retroaktiva löner.

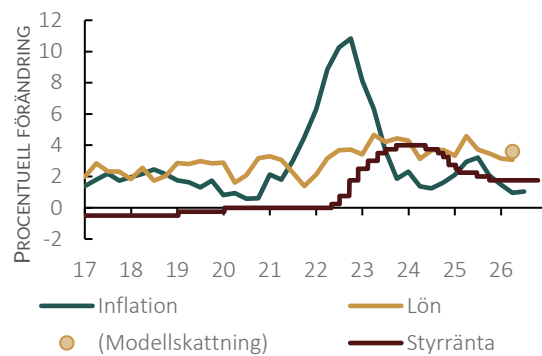
Modellskattning av Wages and Salaries (WAG)

För andra kvartalet 2026 visade det preliminära utfallet i LCI en årlig löneökningstakt på 3,1 procent. En modellskattning, som tar hänsyn till mönster för retroaktiva löneutbetalningar, indikerar dock att lönerna egentligen ökade något snabbare, med 3,6 procent.

Denna skattning bör tolkas med försiktighet. För det första eftersom prognoserna för retroaktiva löner är osäkra i sig. För det andra finns statistiska osäkerheter i sambandet mellan revideringarna i LCI och skattningar av konjunkturlönernas revideringar. De löpande uppdateringarna av arbetade timmar har inte beaktats, och även dessa uppdateringar kan ibland leda till revideringar av statistiken. Trots dessa osäkerheter har skillnaderna mellan modellskattningarna och de slutliga revideringarna i LCI varit små och utan systematisk snedvridning för perioden 2011–2023, jämfört med skillnaderna mellan de preliminära och de definitiva statistikutfallen.

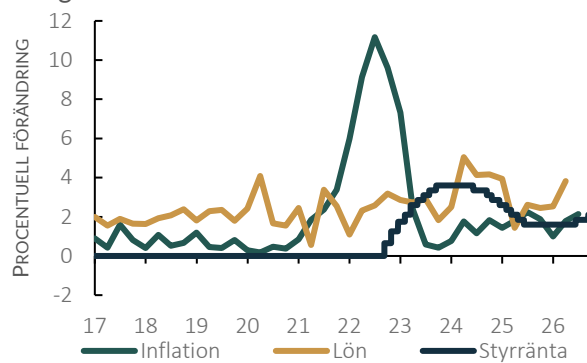
Bilaga 2 Diagram och tabeller

Diagram A1. Sverige

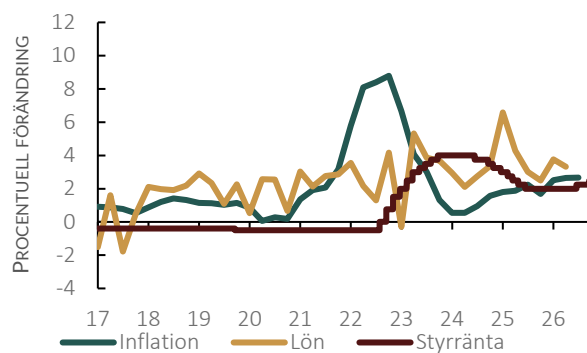
Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat och Macrobond
Källa: Macrobond

Diagram A2. Danmark

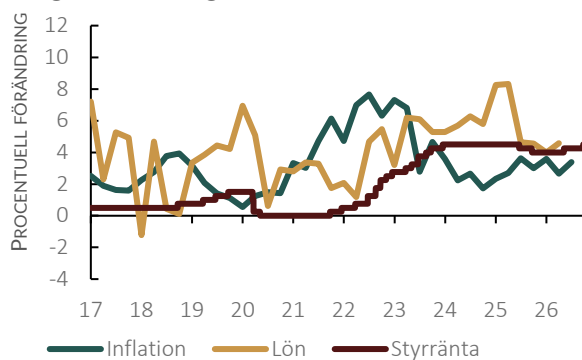
Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.
Källa: Eurostat och Macrobond

Diagram A3. Finland

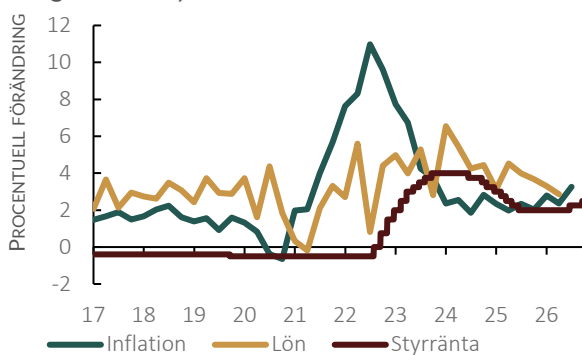
Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.
Källa: Eurostat och Macrobond

Diagram A4. Norge

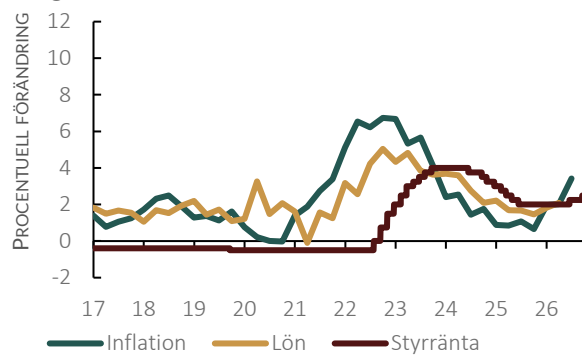
Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.
Källa: Eurostat

Diagram A5. Tyskland

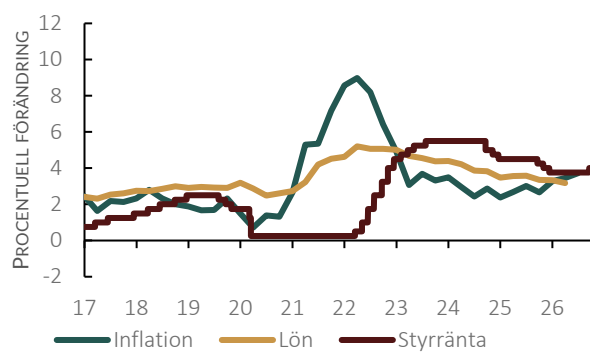
Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.
Källa: Eurostat

Diagram A6. Frankrike

Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.
Källa: Eurostat

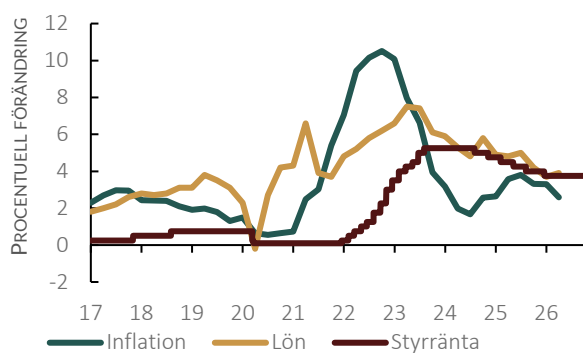
Diagram A7. USA

Anm. Lön enligt ECI, inflation enligt HIKP.

Källa: BLS

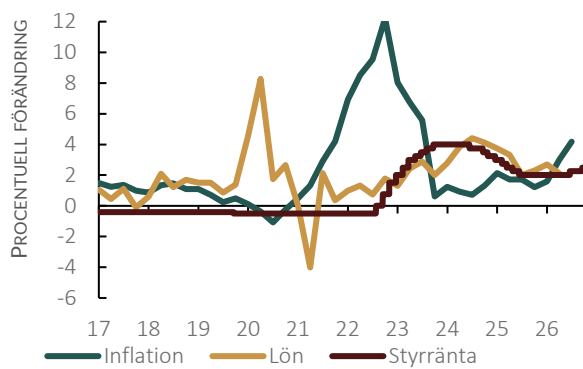
Diagram A8. Storbritannien

Anm. Lön enligt AWE, inflation enligt HIKP.

Källa: ONS

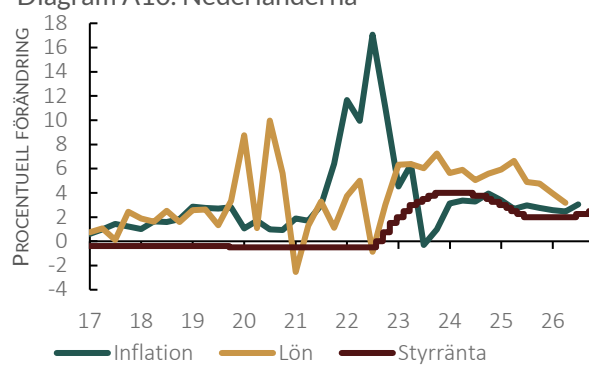
Diagram A9. Italien

Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.

Källa: Eurostat

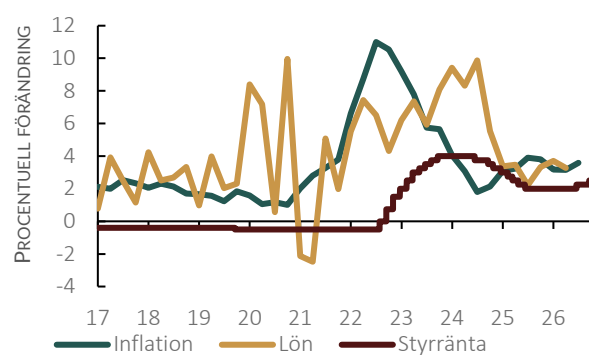
Diagram A10. Nederländerna

Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.

Källa: Eurostat

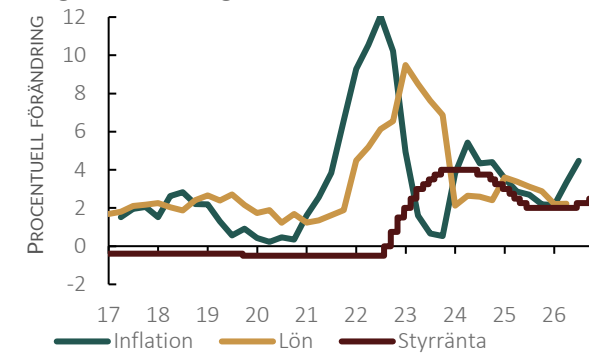
Diagram A11. Österrike

Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.

Källa: Eurostat

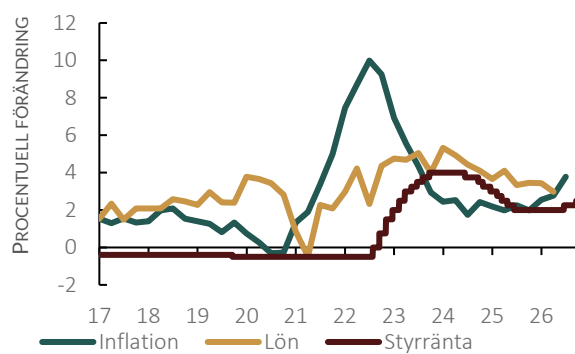
Diagram A12. Belgien

Anm. Lön från belgiska arbetsmarknadsdepartementet, inflation enligt HIKP.

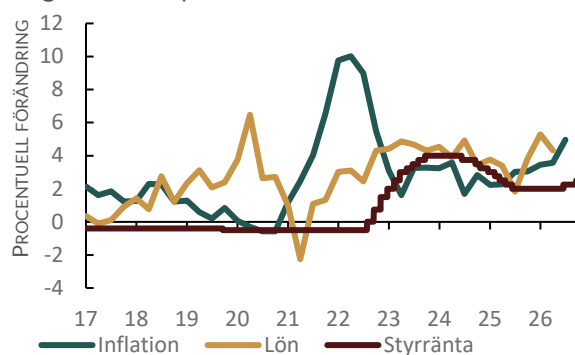
Källa: Eurostat

Diagram A13. Euroområdet

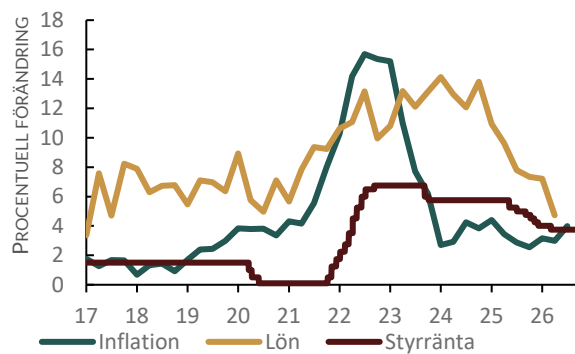
Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.
Källa: Eurostat

Diagram A13. Spanien

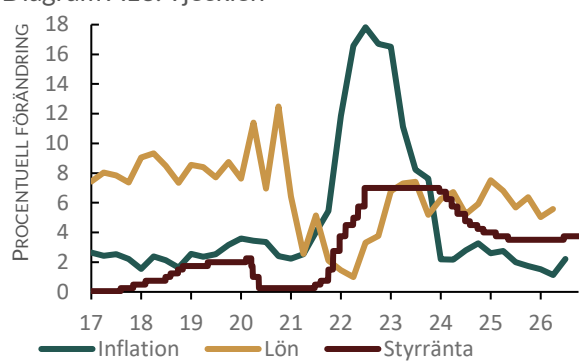
Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.
Källa: Eurostat

Diagram A13. Polen

Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.
Källa: Eurostat

Diagram A13. Tjeckien

Anm. Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP.

Källa: Eurostat

Tabell A1. Löner i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	3,1	3,8	3,3	2,4	2,8
Euroområdet	3,0	4,2	3,5	1,8	2,5
USA	3,2	4,0	3,9	2,3	2,9
Storbritannien	3,9	5,4	4,8	2,2	3,5
Norge	4,6	5,6	4,6	4,4	4,5
Belgien	2,2	4,3	3,6	1,5	2,5
Danmark	3,8	3,1	2,7	1,6	2,5
Finland	3,3	3,4	2,9	1,3	3,0
Frankrike	2,1	2,8	2,6	1,6	2,1
Italien	2,1	2,9	2,3	0,8	2,3
Nederländerna	3,2	5,5	4,5	1,5	3,0
Polen	4,7	10,7	9,7	4,7	6,5
Portugal	5,4	6,2	5,5	1,4	2,4
Spanien	4,3	4,1	3,4	1,1	2,7
Tjeckien	5,6	6,3	5,9	5,1	5,9
Tyskland	2,9	4,2	3,5	2,5	2,5
Österrike	3,3	5,7	5,1	2,6	3,6

Anm. *) Modellskattning. Bygger på Labour Cost Index (Norge och EU-länder utom Belgien som saknar data), Employment Cost index (USA) och lön per vecka i Storbritannien.

Källor: Eurostat, Belgiska arbetsmarknadsdepartementet, BLS och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A2. Inflation (harmoniserad), årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	1,0	2,8	3,5	1,2	2,0
Euroområdet	2,8	3,0	3,5	0,9	2,2
USA	3,5	3,2	3,9	1,6	2,6
Storbritannien	2,6	4,1	4,2	1,7	2,6
Norge	2,6	3,5	3,7	2,4	2,4
Belgien	3,3	3,0	3,9	1,4	2,4
Danmark	1,8	1,9	2,8	0,5	1,8
Finland	2,7	2,2	2,8	0,9	1,9
Frankrike	2,0	2,7	2,8	0,9	1,9
Italien	3,0	2,6	3,1	0,6	2,1
Nederländerna	2,5	3,0	4,2	1,2	2,5
Polen	3,0	5,2	6,4	0,7	3,2
Portugal	3,1	3,2	3,1	0,7	2,2
Spanien	3,6	2,9	3,4	0,7	2,4
Tjeckien	1,1	4,7	6,0	1,4	3,0
Tyskland	2,4	3,3	3,7	1,2	2,1
Österrike	3,2	4,3	4,4	1,6	2,5

Anm. Harmoniserat konsumentprisindex (HIKP) i Norge och EU-länderna, KPI i USA, Storbritannien.

Källor: Eurostat, BLS och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A3. Reallön (lön-inflation), årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod.

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	2,1	1,0	-0,1	1,3	0,7
Euroområdet	0,2	1,1	0,1	0,9	0,3
USA	-0,3	0,8	0,0	0,8	0,3
Storbritannien	1,3	1,3	0,6	0,6	0,8
Norge	1,9	2,0	0,8	1,9	2,0
Belgien	-1,1	1,2	-0,1	0,1	0,1
Danmark	2,0	1,2	0,0	1,2	0,7
Finland	0,6	1,1	0,2	0,3	1,1
Frankrike	0,1	0,2	-0,2	0,6	0,3
Italien	-0,8	0,3	-0,6	0,1	0,2
Nederländerna	0,7	2,5	0,4	0,3	0,6
Polen	1,7	5,3	3,3	3,9	3,3
Portugal	2,2	2,9	2,4	0,7	0,2
Spanien	0,7	1,2	0,1	0,4	0,3
Tjeckien	4,4	1,7	0,2	3,7	2,9
Tyskland	0,5	0,9	-0,2	1,3	0,5
Österrike	0,1	1,4	0,8	0,9	0,7

Anm. Årsförändring av kvoten (löneindex/prisindex). Detta kan skilja sig från skillnad i förändring mellan respektive index. I beräkningen bygger löneutvecklingen på Labour Cost Index (Norge och EU-länder utom Belgien), Employment Cost index (USA), lön per vecka i Storbritannien. Inflationen bygger på Harmoniserat konsumentprisindex (HIKP) i Norge och EU-länderna, KPI i USA och Storbritannien.

Källor: Eurostat, Belgiska arbetsmarknadsdepartementet, BLS och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A4a. Arbetskostnad/timme i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	3,6	3,7	3,7	2,8	3,5
Euroområdet	3,3	4,2	3,8	1,8	2,7
USA	5,1	4,5	5,0	2,8	3,6
Storbritannien*		5,0	4,9	2,2	3,5
Norge	3,9	5,2	4,6	3,0	4,4
Belgien*	1,9	4,3	4,0	1,4	2,7
Danmark	2,1	3,9	3,3	2,0	3,0
Finland	3,1	3,0	2,9	1,2	2,7
Frankrike	2,5	2,9	2,7	1,3	2,4
Italien	2,3	2,1	2,0	0,9	2,0
Nederländerna	4,0	5,6	4,8	1,4	3,1
Polen	6,8	11,6	9,6	4,5	6,2
Portugal	3,1	6,2	5,5	1,8	3,1
Spanien	3,2	4,7	4,2	1,3	2,9
Tjeckien	5,2	5,3	5,7	4,7	5,3
Tyskland	4,1	5,2	4,3	2,9	2,8
Österrike	2,2	5,6	5,2	2,5	3,2

Anm. *Storbritannien saknar värden för kv2 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal. Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A4b. Arbetskostnad/timme i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	2,5	2,8	3,1	2,8	3,4
Euroområdet	3,2	4,3	3,5	2,1	2,9
USA	4,7	4,7	4,3	2,0	2,9
Storbritannien	3,3	5,7	4,4	2,1	3,3
Norge	3,2	5,2	4,3	2,9	4,2
Belgien	1,6	4,6	4,0	1,8	2,9
Danmark	3,9	5,4	4,2	2,4	3,6
Finland	3,5	3,3	3,1	1,1	2,6
Frankrike	2,2	3,3	2,7	1,5	2,6
Italien	2,1	2,5	2,3	1,4	2,5
Nederländerna	4,0	5,5	4,7	2,1	3,4
Polen	12,5	10,0	9,7	4,9	6,2
Portugal	5,4	6,6	6,0	2,3	3,6
Spanien	1,2	4,0	4,0	0,6	2,9
Tjeckien	3,5	5,5	5,9	5,3	5,7
Tyskland	5,0	5,0	3,9	2,8	2,8
Österrike	0,9	5,2	4,3	2,8	3,3

Anm. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A5a. Produktivitet i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	2,4	1,4	1,2	1,0	1,3
Euroområdet	0,7	0,0	0,4	0,8	0,9
USA	2,5	2,0	2,1	1,1	1,6
Storbritannien	0,7	-0,2	0,6	0,7	0,8
Norge	1,2	0,6	0,9	0,8	0,9
Belgien	0,6	0,9	0,8	0,6	0,7
Danmark	5,2	3,4	1,8	1,3	1,3
Finland	2,2	1,0	0,5	0,7	0,9
Frankrike	0,9	0,8	0,1	0,7	0,8
Italien	-0,5	-1,2	-0,1	0,4	0,2
Nederländerna	2,0	0,2	0,7	0,4	0,9
Polen	2,8	3,1	2,4	2,9	3,2
Portugal	-1,1	-0,2	0,2	0,2	0,8
Spanien	0,0	0,5	0,4	0,5	0,7
Tjeckien	-1,1	-0,2	0,2	2,1	2,2
Tyskland	1,6	0,1	0,5	1,0	1,0
Österrike	0,8	-0,2	0,9	0,7	1,2

Anm. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A5b. Produktivitet i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	6,7	-1,7	1,6	1,9	2,9
Euroområdet	1,5	-0,3	1,1	1,8	2,1
USA	1,2	2,5	1,9	0,8	1,7
Storbritannien*		1,1	2,0	1,9	3,7
Norge	1,1	0,4	0,4	1,0	1,8
Belgien	2,0	0,5	1,0	2,0	2,0
Danmark	18,7	12,6	9,2	4,2	5,1
Finland	4,5	1,3	-1,1	3,2	2,2
Frankrike	1,7	3,1	1,0	1,7	2,2
Italien	-0,5	-1,3	-0,3	1,3	0,9
Nederländerna	1,0	1,3	2,7	1,6	2,7
Polen	5,3	3,4	3,2	2,4	5,3
Portugal	3,9	0,7	1,1	1,4	2,1
Spanien	-2,5	-0,2	1,1	1,0	1,5
Tjeckien	1,0	1,5	1,6	3,4	4,9
Tyskland	3,4	0,0	1,1	1,4	2,1
Österrike	3,2	-0,5	1,4	1,8	2,4

Anm. *Storbritannien saknar värden för kv2 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A6a. Enhetsarbetskostnader i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	1,2	2,5	2,7	2,0	2,4
Euroområdet	2,5	4,4	3,5	1,3	2,0
USA	2,5	2,4	2,8	1,7	2,0
Storbritannien	2,7	5,5	4,8	1,5	2,7
Norge	2,5	4,6	3,7	2,3	3,6
Belgien	1,2	3,4	3,1	0,8	2,0
Danmark	-2,8	0,9	1,8	0,9	1,8
Finland	1,2	2,3	2,8	0,7	2,0
Frankrike	1,2	1,8	2,4	0,6	1,6
Italien	2,2	3,8	2,6	1,1	2,2
Nederländerna	3,1	5,9	4,3	0,8	2,2
Polen	3,7	8,8	7,1	1,9	3,4
Portugal	4,0	6,4	5,4	1,9	2,6
Spanien	4,1	4,5	4,0	0,8	2,3
Tjeckien	5,4	5,7	5,4	2,8	3,2
Tyskland	2,8	5,5	4,2	2,4	2,0
Österrike	1,0	5,8	4,4	2,1	2,3

Anm. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A6b. Enhetsarbetskostnader i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	-4,3	5,5	2,5	1,3	1,3
Euroområdet	1,6	4,7	2,5	0,5	1,0
USA	3,4	2,3	2,5	1,2	1,1
Norge	3,3	4,8	3,9	1,9	2,4
Belgien	-0,3	4,2	3,4	-0,2	1,1
Danmark	-12,4	-5,9	-4,0	-1,5	-1,1
Finland	-0,7	2,5	4,7	-1,5	1,0
Frankrike	0,3	0,2	1,7	-0,3	0,4
Italien	2,4	4,2	3,3	0,6	2,0
Nederländerna	3,9	4,8	2,3	0,4	0,8
Polen	6,9	6,3	6,5	2,6	1,2
Portugal	1,2	5,9	5,0	1,1	1,7
Spanien	4,2	4,3	3,2	-0,3	1,5
Tjeckien	2,2	4,0	4,3	1,9	1,0
Tyskland	1,5	5,1	3,1	1,6	1,1
Österrike	-1,8	5,8	3,1	1,1	1,1

Anm. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A7a. Förädlingsvärdespris i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	1,5	3,3	3,4	2,0	2,2
Euroområdet	2,4	3,6	3,4	1,2	2,0
USA	4,0	3,1	3,7	1,6	2,4
Storbritannien	2,6	4,4	4,1	1,7	2,5
Norge	7,5	-2,7	6,4	1,2	4,6
Belgien	3,5	3,4	3,6	1,5	2,2
Danmark	-1,6	-0,2	2,5	1,0	2,0
Finland	3,0	1,9	2,6	1,5	1,9
Frankrike	1,2	2,2	2,4	0,7	1,5
Italien	1,3	3,1	2,7	0,8	1,9
Nederländerna	3,2	4,7	4,2	1,2	2,3
Polen	2,5	5,2	6,1	1,2	3,4
Portugal	3,5	5,5	4,4	1,7	2,6
Spanien	2,4	3,7	3,3	0,6	2,3
Tjeckien	2,8	5,2	5,5	2,2	2,8
Tyskland	2,9	4,4	4,1	1,8	1,9
Österrike	1,9	4,5	3,8	1,7	2,2

Anm. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och egna beräkningar

Tabell A7b. Förädlingsvärdespris i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	-2,7	2,9	2,4	2,3	1,0
Euroområdet	3,3	3,5	2,9	1,1	1,3
USA	7,0	1,9	3,1	0,6	1,6
Storbritannien	1,8	4,6	2,4	1,1	0,6
Norge	-4,9	2,4	4,5	2,0	2,7
Belgien	4,4	2,0	3,4	1,4	1,4
Danmark	-13,7	0,7	-0,1	1,6	0,9
Finland	7,7	-0,9	4,3	0,9	0,6
Frankrike	0,5	2,4	2,5	0,5	0,6
Italien	0,4	3,4	3,6	1,3	1,7
Nederländerna	3,1	4,5	2,9	1,2	1,1
Polen	-1,8	-1,4	4,1	0,6	1,2
Portugal	2,6	3,6	4,4	1,4	1,8
Spanien	3,6	3,5	3,2	0,6	1,9
Tjeckien	-0,4	4,0	3,2	1,4	0,4
Tyskland	5,9	5,1	3,6	0,9	1,4
Österrike	0,8	2,3	1,1	0,8	0,7

Anm. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och egna beräkningar

Tabell A8a. Enhetsarbetskostnader (SEK) i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	1,2	2,5	2,7	2,0	2,4
Euroområdet	2,1	5,1	4,3	4,2	3,1
USA	5,0	0,5	3,6	7,3	3,7
Storbritannien	1,5	6,3	5,6	3,5	2,7
Norge	6,7	1,8	2,0	1,4	3,3
Belgien	0,8	4,2	4,0	3,7	3,0
Danmark	-3,4	1,5	2,6	3,8	2,9
Finland	0,7	3,0	3,7	3,6	3,1
Frankrike	0,7	2,6	3,2	3,5	2,7
Italien	1,7	4,5	3,4	4,0	3,2
Nederländerna	2,6	6,7	5,1	3,8	3,3
Polen	2,0	12,9	8,3	4,4	4,8
Portugal	3,5	7,2	6,2	4,9	3,7
Spanien	3,6	5,2	4,8	3,8	3,4
Tjeckien	7,0	6,7	7,2	5,6	6,1
Tyskland	2,3	6,2	5,0	5,3	3,1
Österrike	0,6	6,6	5,2	5,0	3,3

Anm. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och egna beräkningar

Tabell A8b. Enhetsarbetskostnader (SEK) i tillverkningsindustrin,
årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026q2	2023-2026q2	2020-2026q2	2013-2019	2000-2026q2
Sverige	-4,3	5,5	2,5	1,3	1,3
Euroområdet	1,1	5,5	3,4	3,3	2,1
USA	5,9	0,4	3,3	6,8	3,0
Norge	7,5	1,9	2,1	0,9	2,2
Belgien	-0,8	4,9	4,0	2,7	2,1
Danmark	-13,0	-5,3	-3,3	1,3	0,0
Finland	-1,2	3,3	5,7	1,4	2,2
Frankrike	-0,2	0,8	2,6	2,6	1,5
Italien	2,0	5,0	4,1	3,5	3,2
Nederländerna	3,4	5,7	3,2	3,3	2,0
Polen	5,0	10,2	7,4	5,0	2,5
Portugal	0,7	6,8	5,9	4,1	2,8
Spanien	3,7	5,0	4,1	2,6	2,6
Tjeckien	3,8	4,9	5,8	4,6	3,7
Tyskland	1,0	5,9	3,9	4,5	2,4
Österrike	-2,3	6,6	3,9	4,0	2,3

Anm. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och egna beräkningar

MEDLINGS-
INSTITUTET

Medlingsinstitutet

Box 1236

111 82 Stockholm

Telefon: 08-545 292 40

info@mi.se

Webbplats: www.mi.se